

Za zdravo življenje in okolje resen opomin

Šele strokovne analize v prihodnjih letih bodo potrdile, kakšno škodo je povzročila nesreča v jedrski centrali v Černobilu. Predvsem pa nas je opozorila, kako sta ogrožena življenje in okolje, v katerem živimo. Mnogi še vedno ne verjamejo opozorilom in se ne zmenijo kljub dejstvu, kot je tokratno, ki pa žal ni edino. Kljub resnemu opominu strokovnjakov še vedno razmišljamo in delamo po svoje. Doklej!? Intenziteta radioaktivnega sevanja je bila povečana, zadnjega aprila in prvega maja najbolj tudi v našem okolju. Večja zopet tam, kjer so bile v teh dneh padavine. »Občinski štab za civilno zaščito je spremljal intenziteto radioaktivnega sevanja okolice, vode, tal in mleka in izvajal potrebne ukrepe. Žal pa ta nesreča ni edina, ki ogroža zdravo življenje, jih je namreč še mnogo. Umirajoči gozdovi, onesnažene vode pa zrak so dokaz, da je zdravo življenje ogroženo,« nam je povedal Janez Zupanc (na posnetku), pomočnik načelnika za RBK pri občinskem štabu CZ.

Celje - skladišče
D-Per
III 5/1986

1119860841.5

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto IX
Številka 5
Maj 1986

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Vencoslav Satler (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Golič, Marjan Golob, Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mičkuš, Mojca Nahtigal, Darko Naraglav, Breda Verstovšek in Milan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433, 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

Zaskrbljujoči rezultati gospodarjenja

Osnovna ugotovitev gibanja rezultatov gospodarjenja za prvo tromesečje letošnjega leta je, da ne dosegamo resolucijskih ciljev. Še več, posamezni kazalci so tako presenetljivi, da smo lahko upravičeno zaskrbljeni. Denarno-kreditna politika, nova zunanje trgovinska zakonodaja, tečaj dinarja in cene vse to je ustvarilo izredno negativne pogoje gospodarjenja. Nerealna rast osebnih dohodkov je krepko načela sredstva za izboljšanje materialne osnove dela. Tudi zunanje trgovinska menjava ni zadovoljiva, povečalo se je število izgubašev in tistih, ki poslujejo na meji rentabilnosti. To so nekatere najpomembnejše ugotovitve občinskega komiteja ZK, sprejeli pa so sklep, da morajo osnovne organizacije skupaj z vodstvom posameznih OZD takoj oceniti razmere in sprejeti ukrepe za izboljšanje gospodarjenja. Predvsem pa bo treba več in bolje delati, skratka upreti se na lastne sile.

gospodarjenja:	(tisoč din)	indeks
celotni prihodek	28.870.265	165
porabljena sredstva	23.122.645	168
dohodek	5.865.397	149
čisti dohodek	4.391.142	155
del ČD za OD	3.279.088	215
del ČD za izbolj.		
mater. osnove dela	615.998	61
akumulacija	893.550	77
sred. za reprodukc.	2.107.847	114
izgube	802.190.145	283
izvoz	1.813.988	96

konvertibilni	1.551.523	94
rentabilnost		43
ekonomičnost		97

Manjša rast fizičnega obsega proizvodnje se je nadaljevala tudi v prvem tromesečju letošnjega leta, še zlasti proizvodnja reprodukcijskega materiala in sredstev za delo. V upadanju so tudi zaloge. V primerjavi z lanskim obdobjem pa so se več kot podvojile izgube. Izgubo so zabeležile naslednje OZD: SIP Tozd TKS 176.657.473, DEM Podlog 135.416.139, Mlekarna Arja vas 127.774.834, LK Savinja 119.737.156, CPC Asfalt Kamnolom 91.166.699, GIIP Ingrad GO Žalec 50.938.491, Hmezd Gostinstvo turizem 48.805.144, Strojna TOZD PKM 35.904.347, Montana 13.161.702, Zavod za načrtovanje 1.753.855, GG TOZD Gozdnik 734.930 in Veterinarska postaja 139.365 din. Rast celotnega prihodka je nižja od gibanja cen kar pomeni da realno pada, na to pa je vplival manjši fizični obseg proizvodnje, zaloge in upadanje prodaje. Najbolj zaskrbljujoč padec ustvarjenega dohodka beleži industrija, ki ga sicer ustvarja 75 odstotkov. Delitev čistega dohodka je prav tako zelo neugodna, za osebne dohodke, ki so porasli z indeksom 215, pa smo porabili 81 odstotkov sredstev. S tem pa smo osiromašili že tako majhna sredstva za izboljšanje materialne osnove dela. Upada tudi reprodukcijska sposobnost in se postavlja resno vprašanje nadaljnjega razvoja gospodarstva. Zaradi nestimulativnega izvoza se je ta v primerjavi z lanskim letom zmanjšal, zmanjšala pa se je tudi pokritost izvoza z uvozom.

Uvodoma omenjeni pogoji gospodarjenja, ki so docela nemogoči in tudi nelogični saj odstopajo od resolucijskih usmeritev pa tudi usmeritev kongresov ZK mejijo že na katastrofo. Še huje pa je da vsa opozorila letijo na gluha ušesa. Opreti pa se moramo na lastne sile so poudarili člani občinskega komiteja ZK.

Uspeh dveh naših zborov

V času od 15. do 18. maja je bila v Zagorju ob Savi jubilejna 10. revija otroških in mladinskih zborov Slovenije. Med 52. sodelujočimi zbori sta bila tudi dva iz naše občine. V kategoriji mladinskih zborov je sodeloval zbor osnovne šole Peter Šprajc-Jur iz Žalca pod vodstvom Zdenke Markovič, v kategoriji dekleških zborov pa zbor kulturnega društva Gomilsko pod vodstvom Tanje Cehner.

V izredno močni konkurenci sta se oba naša zbora odlično odrezala, saj sta se uvrstila v tekmovalni del zveznega mladinskega festivala, ki bo prihodnje leto v Celju, s tem pa so naši mladi pevci dokazali, da sodijo v sam vrh slovenskega mladinskega zborovskega petja.

Za sredine, v katerih zbora delujeta, pa pomeni dosežek veliko obveznost, saj jima bo potrebno omogočiti pogoje dela za temeljite priprave na zvezno tekmovalno. Od pevcev in zborovodkinj bo to zahtevalo veliko truda, sposobnost pa so že dokazali z letošnjim dosežkom. Še posebno priznanje gre dekletom z Gomilskega, saj sta tak uspeh dosegla samo dva ljubiteljska (amaterska) zbora.

Vsem sodelujočim iskrene čestitke z željo, da bomo o podobnem uspehu lahko poročali tudi prihodnje leto.

D. Cehner

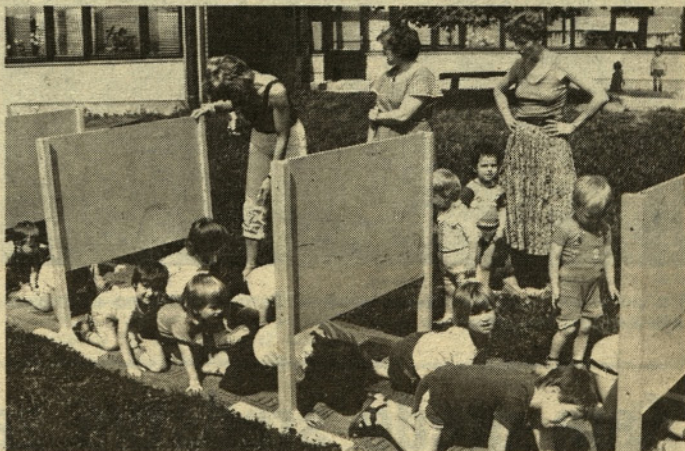
Vsi na kolo za zdravo telo

Telesnokulturna skupnost in TVD Partizan Žalec — kolesarska sekcija vabita ljubitelje rekreativnega kolesarjenja na tradicionalno prireditve Vsi na kolo za zdravo telo, ki bo v nedeljo, 1. junija, s pričetkom ob deveti uri. Vstopne postaje so v Žalcu, Grižah, Preboldu, Šempetru in Polzeli. Udeleženci te množične kolesarske prireditve bodo prejeli spominske značke.

MAJ — MESEC MLADOSTI

Praznik dneva mladosti so mladi tudi letos proslavili slavnostno. Tako je bilo za pet sto šestdeset novospregeljenih mladincev, žalske občine za katere je OK ZSMS Žalec tudi letos pripravila centralni sprejem v mladinsko organizacijo, ki je bil v žalskem kulturnem domu. Po kulturnem programu v katerem so se predstavili mladi so podelili priznanja najbolj zaslužnim za delo v mladinski organizaciji. Srebrna znaka sta prejela Irena Terglav in Andrej Šporin. Priznanja za mlade družbeno politične delavce pa so prejeli: Marta Smrdel, Igor Kloar, Sonja Kupec, Jani Štusej, Klavdija Kač, Andrej Zagožen, Miran Travnkar, Agata Jelen, Sonja Vaš, in Simona Vaš.

V vseh osemnajstih vzgojno-varstvenih enotah v naši občini so dan mladosti proslavili z različnimi aktivnostmi. Povsod so imeli krajše kulturne programe, otrokom so razložili pomen meseca mladosti, nato pa pripravili različne aktivnosti: Na sliki: otroci iz polzelskega vrtca.

Tovarna nogavic zopet enovita delovna organizacija

Na pobudo vodstva, samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij Tovarne nogavic Polzela je občinski komitej ZK obravnaval pobudo o ukinutvi temeljnih organizacij in preobrazbo v enovito delovno organizacijo. Pripravili so tudi temeljito oceno organiziranosti in delovanja temeljnih organizacij. Ugotovili so, da temeljne organizacije Moške in ženske nogavice ter Pomožne dejavnosti ne opravičujejo obstoja zaradi sorodnosti proizvodnje,

pravnih in ekonomskih razlogov. Razvoj samoupravnih odnosov ni dal zadovoljivih rezultatov, predvsem zaradi razdrobljene organiziranosti, saj je skoraj polovica zaposlenih angažiranih v samoupravnih organih ali delegacijah. Vse to jim je seveda jemalo precej delovnega časa, odražalo pa se je tudi v rezultatih gospodarjenja. Bilance po tozdih ne dajejo prave slike poslovne uspešnosti, drobitev sredstev ni sprejemljiva, so med drugim zapisali v analizi.

V razpravi je občinski komitej ZK podprl pobudo, hkrati pa opozoril in zahteval, da pa v enoviti delovni organizaciji ne sme biti okrnjeno samoupravljanje, kar pa so predstavniki Tovarne nogavic sprejeli in zatrdili, da bodo razvoju samoupravnih odnosov namenili še več pozornosti. Delavci Tovarne nogavic Polzela se bodo o reorganizaciji odločali naslednji mesec.

jk

Savinjski magazin Žalec

ZNAK ZAUPANJA IN SODELOVANJA

Na sodišču se rešuje vse več problemov

Kar za deset odstotkov se je povečalo število zadev, ki so jih lani obravnavali na žalski enoti sodišča. Reševali so nad deset tisoč sporov in kljub hitrejšemu in učinkovitejšemu delu jim jih je za leto ostalo nad tisoč, predvsem zato, ker jih je sodišče dobilo v obravnavo zadnje tri mesece. Kot so povedali na seji občinske skupščine, ki je bila 28. maja, se kriminaliteta v zadnjih dveh letih ni večala, po obravnavanih primerih sodeč je bila za petino manjša v primerjavi z letom štirinosemdeset.

Spremenila pa se je struktura obravnavanih primerov, medtem ko so bili prometni prekrški najbolj številni, se je lani povečalo število tatvin na škodo zasebnega premoženja in pa v samopostrežnih trgovinah, kjer gre predvsem za krajo prehrabnih arti-

klov. Toliko manj pa so na žalski enoti sodišča obravnavali gospodarskega kriminala, političnih kaznivih dejanj pa sploh ni bilo.

Kakor v kazenskem sodstvu je bilo lani tudi v civilnem petino več zadev, ki so jih občani in drugi pravni subjekti reševali na sodišču. Najštevilnejši so bili zaradi neplačevanja komunalnih storitev in stanarin. Kot so ugotovili v poročilu, je to posledica čedalje slabše plačilne sposobnosti občanov, in med drugim so morali kar deset odstotkov pravnomočnih plačilnih nalogov prisilno izvršiti.

Opozorili so še na zaskrbljujoč pojav razvez zakonov. Lani so jih obravnavali kar šestdeset, to je dokaj visoka številka, še zlasti, če upoštevamo, da je bilo lani sklenjenih 180 zakonskih zvez, od tega pa se jih je tretjina razvezala. Eden od vzrokov za zlorabo in

nezakonito prilaščanje družbene lastnine je slaba evidenca le-te, so menili na seji. Družbeno pravne osebe ne javljajo sprememb. V zemljiški knjigi so vpisane organizacije, ki so že pred desetletjem spremenile ime ali pa sploh ne obstajajo več. Še večja praznina je v evidenci stanovanjske lastnine. V žalski občini je nad 2600 stanovanj, vendar se niti za eno ne vodi evidenca v zemljiški knjigi. Število zadev, ki jih je lani obravnaval sodnik za prekrške, je naraslo za dvajset odstotkov; ta organ je lani rešil nad 2700 zadev, vseh pa je bilo v postopku nad štiri tisoč. Lani so zelo skrajšali trajanje postopka, zato je bilo zastarjanje zadev komaj enoodstotno. Največ občanov je bilo kaznovanih zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali vožnje brez voznškega dovoljenja.

-mn.

Do strokovnjakov tudi s štipendiranjem

Začrtane cilje gospodarstva bo žalska občina v tem srednjeročnem obdobju dosegla tudi s planiranjem, štipendiranjem in potem zaposlovanjem kadrov. Z dosedanjim izobrazbeno strukturo ne moremo biti zadovoljni, čeprav se izboljšuje in je bilo lani med novo zaposlenimi šestdeset odstotkov strokovnih kadrov.

Precej delovnih mest še zasedajo delavci z neustrezno izobrazbo, to pa omogoča zakon, ki dopušča možnost zasedanja delovnega mesta z delom pridobljenimi izkušnjami. V strukturi zaposlenih v občini je bilo lani samo 2,6 odstotka zaposlenih z visoko izobrazbo, 6 odstotkov z višjo in osemnajst s srednjo. Pri visoki in višji izobrazbi so tudi največja odstopanja, saj bi morali imeti 0,5 odstotka delavcev z visoko in 0,3 odstotka več z višjo izobrazbo. Za ostale zahtevane kadrovske strukture so manjša odstopanja. Kakšen je odnos do

kadrov, pa izpričuje podatek, da se iz žalske občine kar 300 delavcev z visoko in višjo izobrazbo vozi v druga delovna središča.

Samo z načrtnim delom bodo delovne organizacije pridobile več strokovnjakov. V preteklosti je bilo vse preveč kratkoročnih rešitev in v bodoče bi morali planiranju strokovnih kadrov nameniti več pozornosti. To pa je tudi izhod iz začaranega kroga, ko organizacije nimajo strokovnjakov, ne razvojnih služb in potem tudi ne programa.

Omeniti velja še to, da sedanji plan potreb po kadrih ne zagotavlja, da ti tudi bodo. Delovne organizacije namreč vse prevečkrat zahtevajo delovne izkušnje, ki pa jih mladi strokovnjaki ne morejo imeti. Prav zato je težje zaposliti pripravnike. Brez dvoma je štipendijska politika ena temeljnih oblik uresničevanja kadrovske politike. Stanje na tem področju se izboljšuje in nekatere organi-

zacije v občini so štipendijsko politiko celovito vključile v svoj razvoj. S številom razpisanih in podeljenih štipendij ne moremo biti zadovoljni. Od 412 razpisanih je lani ostalo kar 45 odstotkov nepodeljenih, predvsem za nižje stopnje zahtevnosti.

Precej dosledni smo bili v občini pri kadrovanju poslovnih kadrov. Organizacije so zahtevale predvsem visoko izobrazbo in višjo kot alternativno. Izobrazbena struktura imenovanih se je tako izboljšala, le 11 odstotkov le-teh ima peto stopnjo izobrazbe, ki pa jo dopolnjujejo ob delu. Na razpisana dela in naloge je kandidiralo le 1,5 kandidata, nekoliko več jih je bilo s posebnimi pooblastili in odgovornostmi. Pomembnejši premiki kadrovanja so bili tam, kjer so prenovili kadrovske strukture. Med vsemi imenovanimi je bilo šestina kandidatov, ki so prvič zasedli dela s posebnimi pooblastili in odgovornostmi. -mn.

Podelitev državnih odlikovanj

Predsednik občinske skupščine Ludvik Semprimožnik je ob dnevu OF podelil državna odlikovanja zaslužnim občanom. Anton Vrabič je prejel red zaslug za narod s srebrno zvezdo. Red dela s srebrnim vencem so prejeli Mirko Bališ, Franc Goropevšek, Alojz Kampuš in Martin Vučer. Adi Vidmajer je prejel red za vojaške zaslugе s srebrnimi meči. Medaljo zaslug za narod so prejeli Jože Gril, Antonija Jurkovič, Jože Kuder, Rafael Rebrnik, Albin Stepišnik, Vlado Svet in Branko Verk.

Milan Dolenc je prejel medaljo za vojaške zaslugе, Silva Jaušovec in Marija Štopfer pa medaljo dela.

jk

Na posnetku Ludvik Semprimožnik izroča državno odlikovanje Antonu Vrabiču

Kam gredo sredstva za izgradnjo zaklonišč

Ko so občani dobili položnice za plačilo prispevka za zaklonišča, ki zajema letno obveznost, so se precej hudovali, mnogi pa spraševali, za kaj se namenja zbrana sredstva. Za pojasnilo smo zaprosili Marjana Žoharja, sekretarja občinskega sekretariata za ljudsko obrambo.

»Na podlagi republiškega zakona smo leta 1976 v občini sprejeli odlok o izgradnji zaklonišč. Skladno s tem odlokom so investitorji posameznih objektov dolžni zgraditi zaklonišče ali pa zdru-

žiti sredstva za izgradnjo skupnih zaklonišč.

Lastniki stanovanjskih, poslovnih in počitniških in drugih objektov, ki so le-te zgradili pred sprejetjem odloka, pa so dolžni plačevati letni prispevek. Zbrana sredstva pa se namenja izključno za izgradnjo in vzdrževanje javnih zaklonišč. Tako smo do konca leta 1985 zgradili 44 zaklonišč, od tega 25 v OZD. Iz prispevka občanov smo zgradili štiri, in sicer v Preboldu, Polzeli, Žalcu, v soboto pa smo odprli še zaklonišče v

Levcu. Vrednost zaklonišča v Levcu znaša 39.105.000 din, sredstva pa smo združili skupaj z Namo, Lésnino in prispevkom občanov. Za primerjavo naj še dodam, da je bil lanskprispevek občanov okrog štiri milijone din. Ob visoki rasti cen gradbenih storitev zgradimo vsako leto manj zaklonišč.«

Zaklonišče v Levcu bo služilo tudi za skladiščne prostore trgovskih organizacij.

jk

Letošnji slavnostni govornik je bil Marjan Orožen, član predsedstva Zveze sindikatov Jugoslavije

Srečanje v pravem pomenu besede

Kako priljubljeno je postalo prvomajsko srečanje delovnih ljudi in občanov žalske občine pri Šmiglovi zidanici, dokazuje letošnji obisk. Okrog pet tisoč se jih je po oceni organizatorjev zbralo in lahko rečemo, da je to srečanje v pravem pomenu besede. Ko smo se pogovarjali z nekaterimi udeleženci in jim zastavljali vprašanje, zakaj prihajajo na Šmiglovo, so vsi zatrjevali, da zato, ker se tu srečajo z znanci in prijatelji in ker je vzdušje prijetno. Sicer pa so nam povedali:

Roman Fale: »Ker sem doma v Grajski vasi, se k Šmiglovi zidanici podam vedno peš. To prvomajsko srečanje je prišlo že v navado in brez pomisleka prihajam sem vsako leto. Je pa to tudi priložnost, da enkrat letno srečam prijatelje in znance iz bližnje in daljne okolice. Kot udeleženec NOV in človek, ki sem doživel polpreteklo zgodovino sem srečen in vesel, da se lahko zbiramo v miru in svobodi na mestu, ki je pomnik bitke za lepše življenje. Razveseljivo je tudi, da se tu zbirajo tudi veliko mladih.«

Ksenija Černič: »Rada prihajam na to srečanje, vsako leto je tudi več mladih. Ljudje so veseli in vsepovsod se sliši tudi pesem. V tem lepem okolju človek resnično lahko uživa odmaknjen od vsakodnevnega mestnega vrveža. Prav bi bilo, da bi srečanje še popestrili, morda z družabnimi igrami, srečolovom in še kaj, da ne bi bilo vsako leto enako. Sicer pa je najpomembnejše prijetno razpoloženje.«

Mari Stanko: »V naravo sploh rada zahajam, tudi letos sem prišla iz Prebolda peš. To naravno okolje mora ostati neokrnjeno, saj je takšnih kotičkov vse manj. Je pa to edina priložnost, da srečam toliko znancev in prijateljev. Ponavadi gremo popoldan še v Marijo Reko, kjer se srečamo planinci. Rada bi pohvalila vse nastopajoče za lep umetniški program.«

Marjana Krašovec: »Na prvomajsko srečanje pri Šmiglovi zidanici prihajamo vsako leto in to kar cela družina. Niti ne razmišljamo, da bi šli drugam in ker

nimamo daleč, je hoja pravi užitek. Na vsakodnevne tegobe tu človek hitro pozabi, veselo razpoloženje te hitro prevzame. Pa tudi vreme je pravšnje, le dan prehitro mine.«

Nikola Trivan: »Kako radi ljudje prihajajo sem, je dokaz tudi letošnji obisk. Vsako leto jih je več. Zidanica in njena okolica pa tudi muzej — vse je lepo oskrbovano in urejeno, za kar ima največ zaslug Rozalija Dolar. Želim, da bi bilo tako tudi v prihodnje. Razpoloženje je resnično praznično, prav pa bi bilo, da bi sem zahajali več tudi med letom.«

Rozalija Dolar: »Za zidanico in njeno okolico skrbim že od leta 1978, ko je bilo ob 40-letnici KP največ obiskovalcev, jih je pa vsako leto več. V maju in juniju prihaja največ šolske mladine. Tedaj imam tudi največ dela, ker je za njimi treba pospravljati. Sicer pa sem vesela, kadar je tu veliko ljudi. Škoda, da nimamo telefona, saj bi se skupine lahko predhodno najavile.«

jk, foto: L. Korber

Rozalija Dolar

Nikola Trivan

Mari Stanko

Ksenija Černič

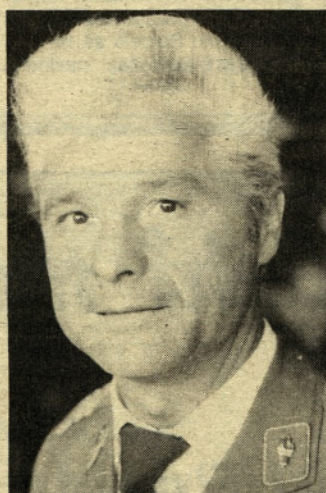

Roman Fale

Marjana Krašovec

Plaketa varnosti Stanetu Zupancu

Stane Zupanč

Na priložnostni svečanosti ob dnevu varnosti se je delavcem organov za notranje zadeve za opravljeno delo zahvalil predsednik izvršnega sveta Anton Bratuša, nato pa so posameznikom podelili priznanja. Priznanja sveta za preventivo v cestnem prometu so prejeli Postaji milice Žalec in Celje, Ciril Prezelj, Milko Medvedšek, Janez Šmigovec in Marjan Tržan.

Načelnik inšpektorata milice Celje Stane Soršak je izročil plaketo varnosti Stanetu Zupancu, srebrni znak Francu Verdevu, bronasti znak Zdenki Borovnik; Nada Maksimovič in Karel Turk pa sta prejela pisna priznanja.

Staneta Zupanca ne poznajo samo tisti, ki so kdajkoli imeli opravka z njim, z vsakomer je pri-

pravljen spregovoriti o dnevnih težavah, vedno pa najde spodbudne in optimistične besede.

»Za delavca organa za notranje zadeve je pristop do ljudi sila pomemben. Moje načelo je, da moramo ljudem pomagati, ne pa jih samo kaznovati. Če občanu ne moremo pomagati sami, potem smo ga dolžni napotiti na pravo mesto, kjer bo lahko svoje probleme tudi rešil. Važno je tudi, da pravočasno ugotovimo pošteno ali nepošteno namero občana. Predvsem pa si moramo medsebojno zaupati. Bogate izkušnje pri delu rad prenašam na mlajše kolege, je še dodal Stane Zupanč, mi pa mu za visoko priznanje iskreno čestitamo.

jk

Damoklov meč nad telefonsko centralo

Še enkrat:

Polemizirati z nekom, ki že apriori zagovarja določena stališča, najsi bodo njegova ali koga drugega, je po navadi sicer brezsmiselno početje. Vendarle sodim, da je prav, da odgovorim na članek Darka Naraglava z naslovom: Damoklov meč nad telefonsko centralo.

Pisec članka že v prvem odstavku sprašuje, kdo bo zmagal — ali razum in vsesplošni družbeni krajevni interes, za katerega se borita krajevna skupnost Prebold in PTT, ali pa morda Savinjski magazin. V Savinjskem magazinu že dolga leta ugotavljamo, da že samo razum in družbeni krajevni interes marsikdaj nista usklajena. Vse več je namreč trgovin Savinjskega magazina, ki poslujejo nerentabilno. Krajevni interesi so, da trgovine ostanejo v takšnih krajih, razum, ki temelji na ekonomskih zakonitostih, pa nam narakuje, da bi takšne trgovine morali že zdavnaj zapreti. Vztrajamo pa, ker se zavedamo svojega poslanstva (kot nosilec osnovne preskrbe v občini Žalec).

Povsem se strinjamo s trditvijo članka D. N., ko piše, da je nedvoumno potrebno za postavitev nove telefonske centrale ter za celodnevno pošto poslovanje pridobiti nove prostore. »Prišlo je že tako daleč, da je tovariš Delakorda, vodja TOZD Maloprodaja, že razkazal prostore direktorju TOZD za PTT promet Celje tovarišu Slamniku,« piše v članku D. N. Tovariš Slamnik je res želel videti prostore stare samopostrežne trgovine, ko pa je omenil, da želi PTT v teh prostorih urediti pošto, mu je tovariš Delakorda ob ogledu trgovine povedal, da s stališča Savinjskega magazina in premožnih krajanov Prebolda to ne pride v poštev. Ne vemo, kaj misli avtor članka z besedami, češ da je prišlo že tako daleč, da so direktorju za PTT promet Celje tovarišu Slamniku razkazali prostore stare samopostrežne trgovine. Tovariš Slamnik si jih je pač hotel ogledati in ugodili smo mu. Sicer pa ima prost vstop v trgovino vsak človek. Trditve, da smo pred enim letom v Savinjskem magazinu sami nakazali možnost ukinitve stare trgovine, je iz trte zvita, ki je ne more argumentirati niti D. N. Glede trditve, da je novozgrajena blagovnica poslovala s 60—80-odstotnimi zmogljivostmi, pa avtorju D. N. priporočamo, naj pride po točne podatke o poslovanju nove in tudi stare samopostrežne trgovine v Savinjski magazin in naj vsaj v takšnih trditvah ne naseda tistim, ki mu dajejo tudi preostale podatke. Za bralce Savinjskega občana naj mimogrede zapišem, da obe trgovini v Preboldu poslujeta (če seveda odštejemo odplačevanje anuitet) donosno, oziroma celo bolje, kot smo načrtovali.

V nadaljevanju se je D. N. dobobra razvelj z nekaterimi »argumenti«, ki

neposredno letijo tudi name kot direktorja Savinjskega magazina. Pa lepo po vrsti: Predstavnik Savinjskega magazina niti enkrat nismo bili vabljani na kakšen sestanek krajevne skupnosti Prebold, kjer so razpravljali o tej problematiki, vesel pa nas, da se je sestanka, ki smo ga sklicali pri Savinjskem magazinu in na katerem smo povedali svoja stališča, udeležila predstavica preboldske krajevne skupnosti. Stališča našega delavskega sveta so znana. Delavski svet vztraja, da mora stara samopostrežna trgovina še naprej poslovati, saj ustreza tehničnim, tehnološkim ter funkcionalnim zahtevam (zgrajena in instalirane so hladilnice in ostale naprave, na voljo so ustrezna skladišča...). V bodočnosti na področju Prebolda nihče ne načrtuje kakršnihkoli novih trgovskih zmogljivosti za osnovno preskrbo, že sedaj pa pride v Preboldu na prebivalca manj kvadratnih metrov prodajnih površin v prodajalnah osnovne preskrbe kot denimo na Polzezi, ali verjeti ali ne, na Vranskem, da o republiškem povprečju niti ne govorimo. Čudi nas, da se hočejo predstavniki krajevne skupnosti utesniti v eno samo poslovno enoto, ki bo že v kratkem postala premajhna. Kje neki je D. N. dobil podatke o enoodstotni letni rasti prebivalstva v Preboldu? Denarja za izgradnjo nove trgovine kasneje prav gotovo ne bo. Za podobno, kakršna je sedanja stara samopostrežna trgovina, bi bilo treba že danes zbrati okrog 150 milijonov novih dinarjev. Kolikor vemo, je primer Prebolda edinstven v Jugoslaviji, saj ne poznamo primera, da bi se kjerkoli borili za to, da bi zaprli kakšno trgovino osnovne preskrbe.

Po dosedaj napisanem bi nekateri lahko sklepali, da smo pri Savinjskem magazinu proti ustreznim prostorom za potrebe PTT. Menimo, da je zato na voljo več drugih, primernejših prostorov (izpraznjena trgovina Kovinopreme, strojna delavnica Strojne iz Žalca itd.).

Pisca članka D. N. pa bi rad opozoril še na nekaj dejstev, ki mu jih iz takšnih ali drugačnih razlogov ni hotela dati oseba, ki mu je tudi sicer dajala podatke in snov za omenjeni sestanek. Savinjski magazin je zato, da bi izboljšal osnovno preskrbo krajanov krajevne skupnosti Prebold, začel izgradnjo blagovnice v sodelovanju s Tekstilno tovarno. K sodelovanju pri izgradnji sta bila povabljena tudi PTT Celje in Ljubljanska banka, vendar sta sodelovanje odklonila. Za poslovno enoto LB je svoj delež prostorov v blagovnici odstopila TT Prebold, z namenom, da se enota PTT v Preboldu vseli in razširi v prostore, ki jih je izpraznila LB (gasilski dom). Takšen dogovor je bil sklenjen s predstavniki DPS, PTT Celje in TT Prebold. Predstavniki PTT Celje so si pred tem ogledali v gasilskem domu poslovni prostor LB, ki naj bi bil namenjen za poslovanje njihove enote, in v zvezi s funkcionalnostjo ugotovili, da ustreza za montažo telefonske centrale. Prejšnji predsednik skupščine občine Žalec je sodeloval v celotnem dogovarjanju

in je bil seznanjen, da je v koncept novogradnje blagovnice kot osnovna preskrbovalnica še v bodoče vključena stara samopostrežna trgovina, ki bi poslovala z dopolnjenim asortimanom, torej tudi, ko bo poslovala že nova blagovnica. Potrebe kraja, izračunane v m² prodajnih površin na prebivalca, skupaj komaj zadovoljujejo vsakodnevno preskrbo. Takšna so torej dejstva, ki jih D. N. ni izvedel od tistega, ki mu je dajal podatke. Če bi se oglašil v Savinjskem magazinu, bi mu jih radi povedali. Verjetno pa ima D. N. že toliko izkušenj v pisanju, da točno ve, da je prvi članek najbolj odmeven (četudi ni povsem resničen), kot pa potem še kdo ve koliko dodatnih pojasnil. Uredništvu Savinjskega občana pa se seveda zahvaljujemo, ker je vendarle hotelo objektivno poročati in je kot entrefilet v prejšnji številki objavilo vsega 11 vstic tistega, kar menimo o tej problematiki v naši delovni organizaciji. Razumemo, da mora biti časopis aktualen, ne razumemo pa, da do prvomajskih praznikov od krajevne skupnosti Prebold še nismo prejeli zapisnika razširjene seje skupščine krajevne skupnosti, ki je zasedala že 20. marca. Zapisnik res ničesar ne spreminja, saj teče glede prostorov sodni postopek, pa vendarle...

Izpod peresa D. N. sem izvedel za sklep razširjene seje skupščine krajevne skupnosti Prebold, da mora Savinjski magazin in z njim vred jaz kot direktor prevzeti vso moralno, finančno in politično odgovornost za družbeno škodo.

Dovolite ob koncu malce sentimentalnosti. Nisem edini v Savinjskem magazinu, ki sem vztrajal in še vztrajam v kolektivu, kjer so osebni dohodki nižji od povprečnih občinskih. Večina vseh zavednih delavcev je ostala in ostaja v delovni organizaciji. Večina, z mano vred, ni begala iz ene službe v drugo, iz ene občine v drugo za boljšim kosom kruha, da bi potem na koncu kje dokazovali, kaj vse smo sposobni še napraviti. Ostajali smo in družbi že ničkolikokrat dokazali, da smo pravilno ravnali. Prepričan sem, da je tako tudi v primeru Prebolda.

Kaj je odgovornost, pa že dolgo vemo v našem kolektivu. Tudi zato nam ni vseeno, kako bo z osnovno preskrbo v Preboldu čez nekaj časa. Za nestrokovne in neperspektivne rešitve pa ne bo odgovarjal razen delovnega kolektiva nihče drug.

Tone Privošnik,
direktor SM Žalec

Do zaključka redakcije smo izvedeli, da je delavski svet Savinjskega magazina sklenil odstopiti prostore samopostrežne trgovine za potrebe PTT ob določenih pogojih. Želijo namreč za nadomestilo prostore dosedanje tehnične trgovine in delavnic MIK Prebold.

Uspešno poslovanje IGM Gradnja

Glede na zaostrene gospodarske razmere, težak položaj gradbeništva pa tudi sezonski značaj proizvodnje je IGM Gradnja zabeležila ugodne rezultate gospodarjenja v prvih treh mesecih letošnjega leta. Tako je bil celotni prihodek večji z indeksom 170, dohodek 251, porabljena sredstva pa so porasla z indeksom 145 kar je še posebej ugodno v primerjavi z občinskimi gibanji.

»Pomembno je, da dosegamo oziroma nadaljujemo z rezultati preteklega leta. Žal pa ugotavljamo izreden porast sredstev za samoupravne interesne skupnosti (indeks 271), davek iz dohod-

ka (indeks 423) ter ostale obveznosti (indeks 330). Takšne obremenitve zmanjšujejo čisti dohodek in devalvirajo uspešnost gospodarjenja. Sicer pa v letošnjem letu namenjamo posebno pozornost izboljšanju kvalitete proizvodov, uvažanju novih programov in izkoristku delovnega časa. Za to krepimo lastno razvojno službo, povezujemo pa se zlasti z raziskovalnimi organizacijami. Zaradi znanih razmer v gradbeništvu namenjamo vso pozornost obdelavi tržišča. Z novimi proizvodnimi prostori in sodobno opremo za proizvodnjo etažnih dimnikov in kamionov bomo povečali fizični

obseg proizvodnje,« nam je povedal direktor IGM Gradnja Jože Jan.

K temu pa še dodajmo vzpodbuden podatek, da je bila IGM Gradnja na 67. mestu v SS v preteklem letu po akumulativni sposobnosti. Služba družbenega knjigovodstva SRS je namreč pripravila analizo v katero je zajela OZD, ki zaposlujejo več kot 200 delavcev pri tem pa je upoštevala dosežena sredstva akumulacije s poprečno uporabljenimi poslovnimi sredstvi in akumulativnost dela. Dosežen rezultat je toliko pomembnejši ker ne izključuje režijskih delavcev.

jk

Izguba bo trajna

Kriza v kmetijstvu, ki je povzročila naglo padanje prodaje kmetijskih strojev, stroški obresti, nestimulativen izvoz pa cene reprodukcijskega materiala so izbile dno v proizvodnji kmetijske mehanizacije, ki je po večletnem uspešnem poslovanju zašla v izgubo. Prvič so zabeležili izgubo torej tudi v SIP Šempeter čepprav ta organizacija sodi med najkvalitetnejše proizvajalce kmetijske mehanizacije tako doma kot tudi v svetu. To potrjuje tudi uspešen prodor na tuja tržišča o čemer priča podatek da so lani izvozili za dvanajst milijonov dolarjev. Nov devizni zakon je tudi njih udaril po glavi, sedaj pa jih namesto k izvozu spodbuja k večji prodaji na domačem tržišču. Ker pa se tudi na doma-

čem tržišču zapirajo vrata načrtujejo zmanjšanje proizvodnje kmetijske mehanizacije, ta bo seveda še vedno prioriteta, intenzivno pa že pripravljajo nove programe v katerih vidijo izhod iz težav. Možnosti za to imajo ob sodobni tehnologiji v katero so pretekla leta precej vlagali.

Med vzroki izgube uvrščajo tudi težave pri izvozu na poljsko tržišče, pri čemer gre za zmanjšanje količine, odpirajo pa se možnosti razširitve programa za katerega so poljski kupci zainteresirani. Ob tem pa je treba dodati da je problematičen delež organizacij, ki opravljajo blagovno menjavo, ta namreč pobere preveč dohodka.

»Stroški materialov so se pove-

čali za 100 odstotkov, le 33 odstotna rast tečaja dolarja, 86 odstotna inflacija pa le 53 odstotno povečanje cen naših izdelkov daje preprost izračun na osnovi katerega je izguba povsem razumljiva. Marsikaj pa je ob tem nerazumljivo, med drugim tudi podatek, da so cene jekla za 70 odstotkov večje kot na zapadu. Ob zahtevanem uvozu jekla pa se je jasno pokazal monopol železarn, le ta pa nas postavlja v nemogoč položaj in nekonkurenčnost na tujih tržiščih kljub kvaliteti proizvodov. »S temi podatki je nastale razmere pojasnil direktor SIP-a Polde Rajh in dodal, da bo SIP ob takšnih pogojih gospodarjenja še vedno v izgubi.

jk

Dobitniki srebrnih znakov in priznanja dela

Srebrni znaki in priznanja dela

Na slavnostni seji občinskega sveta Zveze sindikatov so podelili srebrne znake in priznanja dela. Predsednik občinskega sveta Ivan Vodlan je v slavnostnem govoru orisal zgodovinsko pot in vlogo te najmožnejše delavske organizacije, v kulturnem programu pa je nastopil kvintet Lastovka.

Srebrne znake so prejeli Ivica Čretnik, osnovna šola Šempeter; Ivo Galič IGM Gradnja; Lizika Maček, LK Savinja; Jelka Ogrizek, Juteks; Franc Orešič, Ingrad Gomilsko; Sreten Popović, Slovin; Marinka Radišek, VVZ in Vinko Žohar, TT Prebold.

Priznanja dela so prejeli Leo-

pold Bezgovšek, Ferralit; Antonija Gaberšek, TT Prebold; Stanislav Gerčar, Strojna; Ivan Grobelnik, Slovin; Margareta Hriberšek, Aero; Antonija Šitar, Zdravstveni dom; Marija Tominšek, Juteks; Branko Turnšek, KZ Savinjska dolina; Antonija Zlovše, TN Polze-

jk

Priznanja Osvobodilne fronte

Med letošnjimi dobitniki priznanj OF je bil tudi Lojze Rak iz Tabora

V Kulturnem domu v Žalcu je bila slovesnost, na kateri so podelili letošnja priznanja Osvobodilne fronte. Slavnostni govornik Janez Meglič, predsednik Občinske konference SZDL, je med drugim spregovoril o aktualnih družbenih razmerah, dobitnikom

priznanj pa se je zahvalil za prispevek pri izgradnji samoupravne socialistične družbe. Srebrne znake OF so prejeli osnovna organizacija ZSMS Griže, Prosto-voljno gasilsko društvo Letuš, Martina Bevc, Branko Cerovšek, Ivan Čakš, Franc Jelen, Slava Mir-

nik, Marija Nahtigal, Ciril Prezeli, Lojze Rak, Marija Štorman in Franc Volk.

V umetniškem programu se je s celovečernim koncertom predstavil Mladinski pihalni orkester iz Žalca, ki za nastop zasluži čestitke in priznanje.

jk

40 let Name

Vsak dan kaj novega

Pred štiridesetimi leti je bila ustanovljena trgovska organizacija Narodni magazin, že leto kasneje pa se je preimenovala v Namo in to ime ponosno nosi tudi ob visokem jubileju. Trgovsko podjetje Namo je namreč prednjačilo pri razširjanju mreže trgovskih hiš po vsej Sloveniji, zanjo so značilne blagovnice in veleblagovnice ter prodajni centri. Ponašajo se s 56 tisoč m² prodajnih površin, 1700 sedeži v restavracijah, delo v njih pa združuje 1519 delavcev. Naš cilj je zadovoljen kupec, so povedali na tiskovni konferenci, ob jubileju pa smo dodali geslo Vsak dan kaj novega.

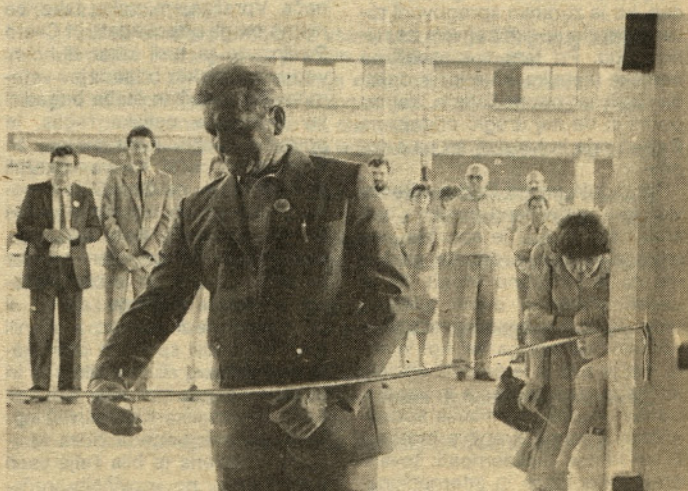
Pomembna pridobitev za žalsko občino je pred desetimi leti zgrajena Veleblagovnica Namo in kasneje Prodajni center Levce, saj se je z njima preskrba in ponudba precej izboljšala. Ker pa so si zadali nalogo, da bodo vsakih deset let posodobili trgovino, načrtujejo v Žalcu povečanje in posodobitev, ki je bila delno že opravljena. V Levcu pa bodo povečali skladiščne zmogljivosti. Posebno skrb namenijo sodelovanju s proizvajalci in drobnim gospodarstvom. Naj med drugim omenimo zanimive akcije z Gorenjem, slovalnico Beogradske banke, Komposovo poslovalnico, poslovnih prostorov za drobno gospodarstvo v Levcu in še bi lahko naštevali. Vse to je odraz odprtosti, predvsem pa skrbi za zadovoljevanje še tako zahtevnega potrošnika. Ob vsem tem pa ne zanemarijajo kadrovske politike, večina zaposlenih so ženske, poprečna starost kolektiva

je 25 let. Z izboljšanjem materialnega položaja trgovine v zadnjem obdobju se povečuje tudi zanimanje mladih za ta poklic.

Ob 40-letnici so delavcem podelili plakete in priznanja. V žalski temeljni organizaciji so plakete prejeli Marija Derča, Anica Illovar, Ivanka Matek, Dol-

fe Naraks, Feliks Smodiš in Oto Žagar, priznanja pa Lenko Cilenšek, Viktorija Jager, Franjo Korenko, Rudi Korošec, Anica Kumer, Jožica Levcar, Jelka Marovt, Špiro Meštrov, Karel Planinšek, Zalika Stepišnik, Rado Šlogar, Helena Vasle, Vili Vidali, Poldka Zagoričnik, Simon Zajc in Ljubo Žohar. Pretekli teden so s priložnostno slovesnostjo obeležili tudi 10 let Blagovnice Namo Žalec. Mnogim čestitkam ob jubileju pa se pridružuje tudi naše uredništvo.

jk

V Levcu so ob jubileju odprli zaklonske, ki ga bodo uporabljali za skladiščne namene. Trak je prerezal VIKTOR STRENCAR.

Od 1. aprila do 7. novembra 1946 je mladina Jugoslavije, med katero so bili tudi mladi iz raznih krajev naše občine, vihtela krampe in lopate in uresničevala Titovo pobudo in nalogo, sprejeto na 3. kongresu USAOJ-a, kjer so sklenili, da bo prvi veliki objekt mladih proga Brčko—Banoviči. V tem času se je na številnih deloviščih vzdolž trase Brčko—Banoviči razlegala brigadirska himna: »Brčko—Banoviči, to je naša meta, izgraditi prugu još ovoga leta. Jedan dva, jedan dva, omladina Titova, zove nas obnova.« S tem pa se je z neustavljivo močjo nadaljevala kovačnica bratstva in enotnosti.

Če pogledamo takratno ekonomsko stanje Jugoslavije, ki se je po štiriletni vojni morala spopadati z zaostalostjo predvojne Jugoslavije in obnovo porušene domovine, potem je bila odločitev za izgradnjo proge hrabro in herojsko dejanje. Stanje, kakršno je bilo, prav gotovo ni dopuščalo nobene večje novogradnje, kaj šele progo Brčko—Banoviči, za katero je bilo potrebnih kar 700 milijonov dinarjev. Kljub temu pa so naši ljudje smelo zakorakali v to investicijo, saj so računali na široke mase mladih, v katerih je gorel plamen razvoja in s tem tudi pripravljenost za delo. Vsi, prav vsi, so se zavedali, da bodo le s lastnimi rokami lahko ustvarili lepši jutri ter sebi in svojim otrokom boljše in lepše življenje. Odločitev, da bo ta proga prva med potrebnimi novogradnjami velikega obsega, pa se navezuje predvsem na dejstvo, da je tu pomemben premogovni bazen, katerega črno zlato nujno potrebuje vsa industrija.

Na peto obletnico vsejugoslovanskih demonstracij, v katerih so naši narodi pokazali svojo nacionalno in narodno zavest in s tem ogorčeno reagirali na sramotni pakt vlade Cvetković — Maček s silami osi, je centralni odbor USAOJ 27. marca 1946. leta pozval jugoslovansko mladino k izgradnji proge. Za izpeljavo te velike akcije pa so dobili 200 milijonov kredita. S tem pa se je začela nova etapa mladinskega prostovoljnega dela, nov zrelostni izpit takratne mlade generacije. Progo v dolžini 92 kilometrov naj bi dokončali do dneva republike. Delovni zanos in goreča želja, da želimo kako nadaljnje razvoja pravočasno končajo, pa je pripomogla k temu, da so z deli končali že 7. novembra in tako 22 dni pred rokom že slavili veličastno delovno zmago. Zmago je izbojevala mladina vseh krajev Jugoslavije in s tem Titovo misel bratstva in enotnosti potrdila v praksi. Ta boj s časom je dobojevalo 62 268 brigadirjev, pri tem pa je potrebno vedeti, da so delali v izredno težkih pogojih in s minimalnimi tehničnimi pripomočki. Poleg brigadirjev iz Jugoslavije je bilo tu še nekaj Čehov, Poljakov, Grkov in več tisoč nemških ujetnikov, ki so v glavnem delali pri predorih. S prihodom prve lokomotive v Banoviče je bila naloga opravljena. Vsem takratnim brigadirjem pa bo nedvomno ostal v spominu dan, ko je zbranim spregovoril tovariš Tito in se jim zahvalil za njihov trud. Pri tem ni pozabil na nemške ujetnike, katerim je dejal, da so delno popravili tisto, kar so podrli in da naj drugič pridejo na Balkan raje kot turisti ne pa s topovi.

Izgradnja proge Brčko—Banoviči, ki ji upravičeno pravimo tudi Mladinska proga, je sprožila plaz izgradnje novih prog. Ne nazadnje pa je potrebno vedeti, da je uspeh potrebno meriti tudi po tem, da je mladinsko prostovoljno delo bilo mnogo več kot le delo, saj je bila in je še šola socialističnega izobraževanja in vzgoje, odnos do dela, afirmacija socialističnih vrednot, krepitve bratstva in enotnosti, solidarnosti, tovarštva, patriotizma in internacionalizma, idejnega in strokovnega usposabljanja mladih in še kaj. Vse to se je nadaljevalo pri izgradnji proge Šamac—Sarajevo

in ker je bil obseg del še bistveno večji, je tudi v organiziranosti samih brigad bilo stanje bistveno boljše. Vse to pa je dvignilo produktivnost in omogočilo večje delovne dosežke. Za primerjavo naj povemo, da je bil maksimalni delovni učinek brigadirja na progi Brčko—Banoviči 3,6 kubičnih metrov, na progi Šamac—Sarajevo pa vsaj dvakrat večji — dnevno torej sedem prostorskih metrov zemlje.

V obdobju prve petletke je bilo v Jugoslaviji zgrajenih enajst železniških prog, na deloviščih pa je skupno delalo skoraj sedemsto tisoč mladih. V tem času pa je mladina gradila zelo intenzivno tudi nova mesta, tovarne in ceste. Čeprav so nekatere akcije potekale tudi kasneje, pa ne moremo mimo dejstva, da so bili temelji zanje postavljeni prav ta leta. Mladi graditelji, ki so bili potem največkrat tudi prvi delavci novih

Štiri desetletja mladinskih delovnih akcij

tovarn, so opravljali vsa dela, »prestavljali« so reke, postavljali betonske temelje, montirali jeklene konstrukcije itd. Danes spominja na njihovo delo vrsto spominskih plošč na tovarniških zidovih, ob predorih, jezovih, mostovih, nasipih itd. Samo v letu 1947 je mladina gradila 68 objektov zveznega in republiškega značaja, na njih pa se je zvrstilo kar 280 tisoč brigadirjev.

Dejali smo že, da je prva velika zmaga: proga Brčko—Banoviči bila odskočna deska za nadaljnji polet mladinskega prostovoljnega dela, zato je in bo 1. april vedno ostal v mladinskem prostovoljnem delu zapisan z zlatimi črkami. S tem pa je pomen proge Brčko—Banoviči še toliko večji. Seveda pa nikakor ne smemo pozabljati na druge nič manj ali še pomembnejše stvaritve mlade generacije takratnega pa tudi sedanjega časa, ki so plod mladinskega prostovoljnega dela.

Če se ozremo še po Sloveniji in naši okolici, potem ne smemo pozabiti, da so mladi že jeseni 1945 organizirano sekali gozdove na Pohorju in Bohinju za oskrbo Maribora in Ljubljane s kurjavo itd. Dva tisoč brigadirjev je po sklepu tretjega kongresa Ljudske mladine Slovenije gradilo cesto Celje—Šempeter, nadaljevalo z regulacijo spodnjega dela toka reke Pesnice in izvedlo regulacijo goriškega Lijaka, s čimer smo pridobili 900 hektarov nove rodovitne zemlje. To pa še zdaleč ni vse.

nalogo in obljubo, ki so jo dali tovarišu Titu, da bo proga zgrajena še isto leto. In končno je prišel 7. november, ko so z deli končali. Mladinska proga Brčko—Banoviči je bila končana. Cvetu pa je živo ostal v spominu tudi prihod tovariša Tita na progo. O tem pravi: »Bil je lep, sončen dan v oktobru, ko je prišel med nas tovariš Tito. Ta dogodek pa je povezan tudi z nič kaj prijetno situacijo na progi. Lokomotiva, ki nam je pripeljala pragove in tračnice, je s kompozicijo vred zaradi še neutrujenih nasipov, zgrmela s proge. Da tega ne bi videl tovariš Tito, smo daleč na okoli posekali grmovje in zamaskirali celotno kompozicijo. Videti je bilo, kot bi zraslo ob progi novo grmovje. Ali je Tito to zvedel ali ne, tega ne vem, vem pa, da smo ob njegovem prihodu pripravili veličasten sprejem. Skandiranje ni bilo ne konca ne kraja, v naših srih je kipel plamen ponosa, ko nas je pozdravil in pohvalil za opravljeno delo. Po njegovem odhodu smo se še krepkeje zagrizli v delo in končali progo 22 dni pred rokom...«

Cvetovo brigadirsko življenje pa ni teklo samo na progi Brčko—Banoviči, ampak ni nič manj pomembno tisto delo, ki ga je opravljal na številnih lokalnih delovnih akcijah. Tudi drugi sodelovalci in zamaskirali celotno kompozicijo. Videti je bilo, kot bi zraslo ob progi novo grmovje. Ali je Tito to zvedel ali ne, tega ne vem, vem pa, da smo ob njegovem prihodu pripravili veličasten sprejem. Skandiranje ni bilo ne konca ne kraja, v naših srih je kipel plamen ponosa, ko nas je pozdravil in pohvalil za opravljeno delo. Po njegovem odhodu smo se še krepkeje zagrizli v delo in končali progo 22 dni pred rokom...«

Tako pravi Marija, kako pa je doživljal brigadirsko čase POLDE RIBIČ, ki je poleg obeh prvih zveznih akcij sodeloval tudi v I. jugoslovanski brigadi na progi Drač—Elbasan v Albaniji. Polde izhaja iz rudarske družine iz Zabukovice in je že od prvih let življenja Polzelan. V času vojne vihere je preko Savinje s čolnom prevažal kurirje in druge borce, nato pa komaj 14 in polleten tudi sam odšel v partizane, kjer je bil na kurirski postaji TV 32. Po vojni je služil KNOJ do leta 1946, ko je bil po ukazu tovariša TITA kot mladoletnik demobiliziran. Njegovo delo se je nadaljevalo na Pol-

zeli, kjer je bil predan politični delavec in kot tak tudi bil prvi, ki se je odzval pozivu CK USAOJ-a in tovariša Tita za izgradnjo proge Brčko—Banoviči. »Ko smo pripravljali to akcijo, se je na Polzeli pojavilo okrog pedeset mladincev in smo mislili imeti že svojo četo. Toda sovražni elementi še niso mirovali in namesto petdesetih sva na akcijo odšla le jaz in Krista Čobalova. Ko sva se midva vrnila in ko je bila tudi javnost obveščena o tej akciji, je bilo jasno, da Brčko ni nikakršna Sibirija, kot so natolcovali na Polzeli takratni privrženci starega režima in odvrčali mlade od tovrstnega dela. Udeležba je bila potem masovna in za akcijo Šamac—Sarajevo je bilo brigadirjev več kot dovolj. Tudi tu sem sodeloval v prvi izmeni akcije, nato pa sem po ukazu Skoja-a odšel v I. jugoslovansko brigado na izgradnjo okrog 83 km dolge proge Drač—Elbasan. Na progi Šamac—Sarajevo je delalo 125 brigad in iz vsake brigade sta bila dva poslana v Albanijo. V tej brigadi smo bili sami skojevci in komunisti. Moram reči, da je bila to izjemna čast, vendar pa tudi huda preizkušnja, saj polnih dva meseca in pol nismo videli kruha. Albanci so nas izredno lepo sprejeli in še danes ne morem verjeti,

na progi Šamac—Sarajevo pol leta kot še en teden na tej. Naš ambasador v Tirani, ki je ob tem posredoval, je dejal, da lahko dobimo kruha kolikor hočemo, vendar naj vztrajamo in naj pokažemo, da smo narodna mladina Jugoslavije, ki je sposobna prenesti tudi takšna bremena in težave. In mi smo vztrajali...«

Vrlina vztrajnosti in življenjskega optimizma pa je bila lastna tudi LENARTU ŠTOKU, ki se je akciji udeleževal kot invalid. Leta 1945 je v bojih za Trst izgubil nogo in tak, s pomočjo proteze, vihtel kramp in lopato na progi Šamac—Sarajevo.

»Sem Primorec, pravi Lenart, in kot tak sem bil ob koncu vojne še toliko bolj vesel, da je večina Primorske prišla pod Titovo Jugoslavijo. Čeprav sem izgubil nogo prav na dan zmage, 9. maja, v Sežani, kjer so mi jo morali odrezati zaradi zastrupitve, je bil tudi zame to najsvetlejši dan. Decembra istega leta sem dobil protezo in leta 1947 sem kot brigadir II. Slovenske brigade tehnika in šport odšel na progo Šamac—Sarajevo, kjer smo delali na odseku Do-boj—Banlas...« Povejmo še to, da se je Lenart vrnil s proge kot udarnik in poln upanja v lepše življenje. Prav gotovo je lahko vzor

Brigadirji-veterani

Leta tečejo — spomini ostajajo

Pozivu urednika Savinjskega občana so se med prvimi odzvali brigadirji-veterani s Polzele, kar je tudi dokaz več o njihovi sedanjosti organiziranosti, njihovih medsebojnih srečanjih in aktivnostih, ki jih združujejo in jih vsaj v spominih ponovno vračajo na prve akcije — kovačnice bratstva in enotnosti — kot so bile proge Brčko—Banoviči, Šamac—Sarajevo, Dutovlje—Sežana in številne druge akcije, kjer so s krampi in lopatami gradili lepšo bodočnost. Herojem vojne so se pridružili heroji dela, slednje pa smo v naši družbi bolj kot ne puščali ob strani in nanje pozabljali. Štiridesetletnica izgradnje proge Brčko—Banoviči, ki hkrati pomeni tudi 40-letnico mladinskega prostovoljnega dela, pa je prav gotovo priložnost, da tem ljudem, tudi po tej poti, izrečemo vso hvaležnost in priznanje za njihov trud, ki so ga vtikali v izgradnjo naše domovine v najtežjih letih nove Jugoslavije. S tem pa vsaj delno popravimo naš — družbeni — odnos do brigadirjev-veteranov, ki bi za svoje delo bržkone zaslužili bistveno več.

Tovrsten priokus grenkobe je bilo čutiti tudi na minulem srečanju brigadirjev-veteranov, ki je bilo v prostorih krajevnih skupnosti na Polzeli, kjer so ponovno oživele spomini na delovne akcije. Še posebno sveži pa so bili spomini na proslavo 40-letnice proge Brčko—Banoviči v Brčkem, katere se je udeležilo tudi pet polzelskih brigadirjev-veteranov. Ob tem pa velja še povedati, da so bili brigadirji-veterani s celjskega območja tudi najbolj organizirani in so tako tudi častno zastopali slovenske barve na tej proslavi. Ob dejstvu, da so brigadirji-veterani iz celjske regije tudi sicer najbolj organizirani, pa to niti ne prese- neča. Vprašanjem, zakaj tako, se nismo mogli odpovedati, in Cveto Pavlinc, ki je tudi sicer duhovni vodja polzelskih brigadirjev-veteranov ter tudi član štaba brigadirjev veteranov celjske regije, je povzel besedo. »Vse skupaj že sega 20 let: azaj, ko so se zbrali prvi »Brčkaši« na Gori Oljki in počastili 20-letnico izgradnje proge Brčko—Banoviči. Sam takrat nisem mogel biti prisoten, vendar pa lahko povem, da je bilo srečanje enkratno doživetje, saj so si po mnogih letih ponovno stisnili roke in obudili spomine prenekateri udeleženci. Tu so bile vse tri celjske brigade, in sicer brigada Karla Destovnika-Kajuha, Fakino-va brigada in brigada Boža Mravljaka. Izražena je bila želja vseh udeležencev po vnovičnih srečanjih in organiziranjem delovanja. Za 25-letnico smo se zato še temeljiteje pripravili in smo ustanovili v Celju »štab brigadirjev-

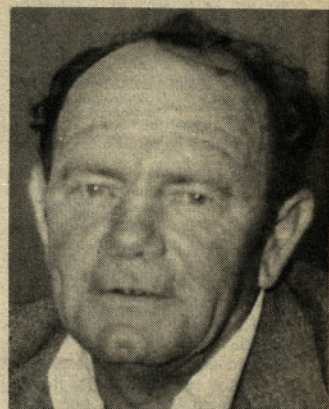
teranov mladinskih delovnih brigad«, ki obstaja še danes in uspešno nadaljuje svoje poslanstvo. Imamo svoj prapor, ki vsakič ponosno plapolna na takšnih in podobnih srečanjih ter na drugih manifestacijah, žal pa tudi na pogrebih naših umrlih veteranov. Združeni pod tem praporom ter z uspešnim delom štaba in na čelu z nekdanjim komandantom Berglezom smo brigadirji-veterani celjske regije če že ne najbolj pa med najboljše organizirane brigadirje v Sloveniji. Pomemben korak smo naredili tudi v ohranjanju dokumentarnega gradiva, saj se vrsto slikovnega, tekstualnega, predmetnega in drugega gradiva nahaja v Muzeju narodne revolucije v Celju in bo tako ostalo ohranjeno tudi poznejšim rodovom...«

Cveto Pavlinc je zatem še obudil spomin na praznovanje 30-letnice mladinskih delovnih brigad, ki je bilo na Gričku v Celju in kjer se je zbralo preko 500 nekdanjih brigadirjev-veteranov. To leto pa sta OK ZSMS Žalec in Mozirje v sodelovanju z drugimi pripravilo takšno srečanje za brigadirje obeh občin pri jami Pekel. Vsi prisotni so izrazili željo, ki je prav gotovo želja vseh nekdanjih brigadirjev, da bi podobno srečanje bilo tudi v letošnjem letu, ko slavimo 40-letnico. Ker pa je takšno srečanje povezano z določenimi stroški, pričakujejo, da bodo levji delež pri tem nosile občinske družbenopolitične organizacije, občina in organizacije združene- ga dela. Prav bi bilo, da bi bila organizator tega srečanja žalska mladina, ki pa naj bi ji pomagali tudi vsi ostali subjekti. Potreben je dogovor, in nato akcija. Brigadirji-veterani so zanj, upamo lahko, da bodo temu prislunili tudi ostali in ob tej obletnici omogočili to tovariško snidenje.

Živahna razprava se je nadaljevala z obujanji spominov posameznikov. Cveto Pavlinc je povedal, da je bil v tretji izmeni proge Brčko—Banoviči. Skupaj s prijateljem Juretom Krašovcem in še s šestimi drugimi Laščani je stopil v sestav celjske brigade, ki je šla 218 brigadirjev, in odšel na akcijo. Pot jih je najprej vodila v Bukinje, kjer so jih ostrigili, posuli z raznimi dezinfekcijskimi praški ter formirali v brigade. Od tu pa so odšli na teren Poljane, kjer so delali na useku več kot mesec dni. Večkrat je potegnili plaz in delo se je začelo znova. Končno so premagali tudi to oviro in se lahko preselili na drugo delovno področje v Živince. Tu so bile bivalne razmere že boljše, saj so šotore zamenjale barake. Delalo se je v dveh izmenah, po 12 ur dnevno, saj jih je čas priganjal, če so hoteli uresničiti zastavljeno

Marija Jelen

Lenart Štok

Polde Ribič

Cveto Pavlinc

da je ta dežela po resoluciji Informbiroja postala tako sovražno razporejena do Jugoslavije. Naša brigada je bila kar enajstkrat udarna in v Tirani nas je potem sprejel sam Enver Hodža, ki se je v vsakim posebej rokoval. Hrana na akciji je bila izredno slaba, tako da so brigadirji iz Hrvatske odšli domov z reko, da raje delajo

današnji mladini, ki mnogokrat ne ve, kaj početi.

S sestanka polzelskih brigadirjev-veteranov je ostalo še precej popisanih strani v beležki in na magnetofonskem traku njihovih spominov, zato bomo o njih spregovorili v naslednji številki Savinjskega občana.

DARKO NARAGLAV

Enote civilne zaščite tekmovala

Na stacionu v Žalcu se je odvijalo tekmovalno enot civilne zaščite s področja prve pomoči. Tekmovanje je bilo organizirano v okviru dneva SZ in je obenem zaključek izobraževanja enot, ki je potekalo skozi vse leto. Tekmovalo je šestinpetdeset ekip iz kra-

jevskih skupnosti in združenega dela. Tekmovali so v teoretičnem in praktičnem delu in pri tem prikazali veliko mero usposobljenosti, ki bi jo lahko uporabili pri elementarnih nesrečah ali v slučaju vojne. Tekmovanje sta pripravila sekretariat za ljudsko obrambo in

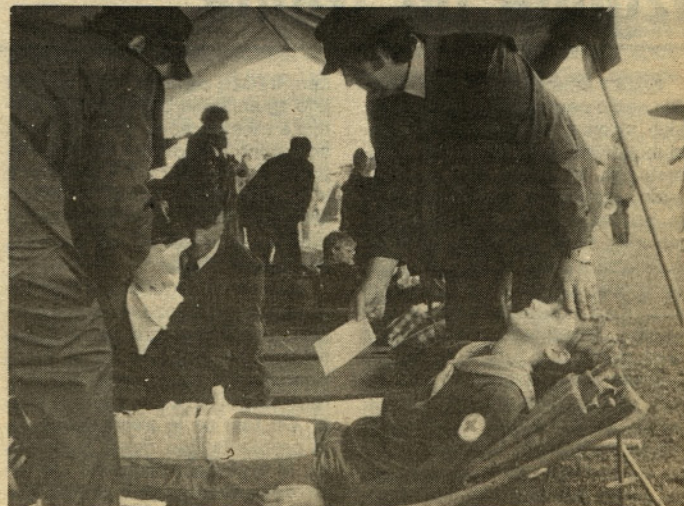
občinski odbor Rdečega križa.

»Vaja je kljub slabemu vremenu povsem uspešna. Enote so pokazale dobro pripravljenost in precej praktičnega znanja,« nam je ob spremljanju vaje dejal načelnik štaba CZ Stane Lesjak.

L. Korber

Stane Lesjak

Ekipa KS Gotovlje pri opravljanju naloge

Zahtevamo čisto okolje, vodo . . . le plačajo naj drugi!

Deviško čisto naravo zahtevamo samo zase. Do ograje našega življenjskega prostora morajo biti najlepše zelenice, iz pip bi morala pritekati domala studenčnica, da o čistem zraku ne govorimo. Kaj smo potem storili s temi življenjskimi dobrinami, preden smo jih prepustili v sosedovo uporabo, ni več pomembno. On lahko pije umazano vodo, lahko si polomi kosti na svinjarji, ki smo jo zmetali na njegovo življenjsko območje. To pa je že problem, ki naj ga rešuje, kdor ga hoče, mi imamo čisto.

Takšna in podobna razmišljanja se utrjujejo ob naših prizadevanjih za čisto okolje, le z majhno dopolnitvijo, da smo zaradi takšnega obnašanja naravo že precej umazali. Sedaj pa iščemo nekoga in one, ki bodo to zastoj počistili, zgradili vodovode iz katerih bo pritekala čista voda. Naj zveni tale uvod še tako smešno, toda prav tako se v žalski občini obnašamo pri odvozu smeti, ki je sprožil pravo smetarsko vojno. Nič boljši ni odnos združenega dela do reševanja komunalnih problemov, kljub temu da nam je vsem jasno, da brez kanalizacije, cest in vode ni normalnega življenja. Zaskrbljujoči so podatki o kakovosti pitne vode, ki bi se lahko izboljšala le s sanacijo vodnih zbiralšč. V žalski občini pa je skoraj deseti delovnih organizacij, ki do druge polovice maja niso podpisale samoupravnega sporazuma o temeljih plana SIS za komunalo in ceste za to srednjeročno obdobje.

Le smetarske pravde z odvozom smeti

V prizadevanjih za čistejšo okolje smo v žalski občini sprejeli celo odlok, ki naj bi povedal, kako in kaj. Skoraj istočasno so bila sanirana tudi vsa divja odlagališča. Z dobro vero smo začeli na začetku, kot se spodobi. Za odvažanje smeti pa je bilo treba kupiti tipizirano posodo in potem vsak mesec še plačevati usluge.

V odvoz so bili vključeni tudi kmetje, ki pa jim takšen način ni ustrejal. Že čez dve leti je odlok doživel novo spremembo in je to kategorijo izključil. Pojavili pa so se novi, ki niso želeli biti vključeni v odvoz smeti, polkmetje. Tisti, ki jim kmetijstvo ni edini vir preživljanja, kot to določa odlok. Vsa-ko leto je na žalsko enoto Temelj-nega sodišča Celje potem prišlo nekaj sto predlogov za izdajo plačilnih nalogov. Lani je tozd Komunale Celje — Javne naprave — izdal kar šeststo tovrstnih predlogov. Na te pa se je pritožilo kar 220 občanov. Po besedah Milana Bratuška, vodje pravnega oddelka, so bili ti ugovori vsebinsko zelo zanimivi in največkrat so ugovarjali polkmetje ter upokojenci. Precej ljudi so oprostili, če so ugotovili, da izpolnjujejo pogoje odloka. To pa je povzročilo še dodatno razburjenje, ker vsak ni ugovarjal, bodisi zaradi seznanjenosti z odlokom ali česa drugega.

Milan Bratušek pa opozarja še na en problem, v odvoz smeti so v nekaterih naseljih vključeni občani, ki so oddaljeni od ceste. Ka-

ko zanje odvažati smeti, bi se morali sporazumeti občan, Komunala in inšpekcijska služba. Za noben takšen primer na sodišču ne vedo, predlogov za izdajo plačilnega naloga in ugovori pa so bili, kajti tem ljudem komunala ni odvažala smeti. Tudi tukaj ni veljalo za vse enako, za nekatere so vložili predlog za izdajo plačilnega naloga, za druge zopet ne.

Kot meni, bi moralo biti v odvoz vključenih čimveč občanov, v sedanjih rešitvah pa izdajajo oprostitev za odvoz in plačilo.

Brez tipiziranih posod odvoza smeti ni moglo biti, čeprav bi veljalo razmišljati tudi o vrečah in kontejnerjih. Po petih letih veljave odloka je lani komunala predlagala okoli petsto ljudi k sodniku za prekrške, ker nimajo teh posod. Število oprostitev pri tem organu je bilo znatno manjše, ker brez te posode tudi odvoza ni moglo biti.

Odlok ni življenjski

Občani, ki so bili pred sodnikom za prekrške in na sodišču zaradi neplačevanja računov, trdijo, da odlok ni življenjski. To so predvsem ljudje z mešanimi gospodinjstvi, ki so vključeni v odvoz, ker nimajo statusa kmeta. Prav tako kot njihovi sosede na primer, ki se preživljajo samo s kmetijsko dejavnostjo, imajo podpisano pogodbo z združeno enoto. Med temi polkmeti je tudi občanka, ki se pravda celotno obdobje veljave odloka o odvozu smeti. Takole pravi:

»Odpadke iz gospodinjstva porabim za prehrano živali, ostale odpadke, pepel, travo od zelenice, populjene zeli z vrta mečem na gnojnišče. Zato posode z odpadki nimam s čim napolniti. Zato sodišče ne bi smelo podpirati izsiljevanja plačila za nenaročene in neopravljene storitve. V času, ko vsi zagotujemo stabilizacijski pas, si ne moremo privoščiti denarja za vsiljene storitve. K reševanju tega problema bi morali pristopiti po logiki in ne samo po črki zakona. Če se to ne bo rešilo, bom prisiljena sprožiti ustavni spor, to, kar je sedaj, ni v skladu z zakonom o obligacijah; če ni storitve, ne more nihče zahtevati plačila. Gospodinjstva bi morali okarakterizirati, tukaj bi moral imeti veliko vlogo svet krajevne skupnosti, ki bi laže odločil, ali naj bo gospodinjstvo oproščeno ali ne. Bolj bi morali nadzorovati tiste, ki se kljub posodam za smeti in odločbam o oprostitvi poslužujejo divjih odlagališč.«

Tej občanki ni bilo prizanešeno samo zato, ker se ne preživlja izključno s kmetijsko dejavnostjo. Zagotovilo, da vse večje odpadke, ki ne sodijo v kanto, odlaga v kontejner, ni bilo dovolj. Oblak prahu pri teh ljudeh se dviga predvsem zaradi načina oprostitve.

Ljudje smo pač takšni, zakaj ne bi bil oproščen, če je bil moj sosed, ki pa ima več odpadkov kot jaz. Preživlja se s kmetijo, na kateri pa so odpadki.

Zapišemo lahko še, da se dosedanji odlok o smeteh ni izvajal dosledno. Pri oprostitvah se je v glavnem upošteval status kmeta, ostali pogoji, kot so na primer določilo, da mora imeti kmet zgrajeno smetiščno jamo, se niso tako dosledno izpolnjevali. Poleg tega bi morali ti sami prazniti smetiščno jamo in po izpraznitvi odpadke takoj odpeljati na odlagališče. Na zahtevo inšpektorja bi morali s potrdilom dokazati, da so odpadke odpeljali nanj. Vemo pa, da kmetje v glavnem teh jam nimajo, kljub temu da so bili oproščeni odvoza smeti.

Priljublja se nov odlok

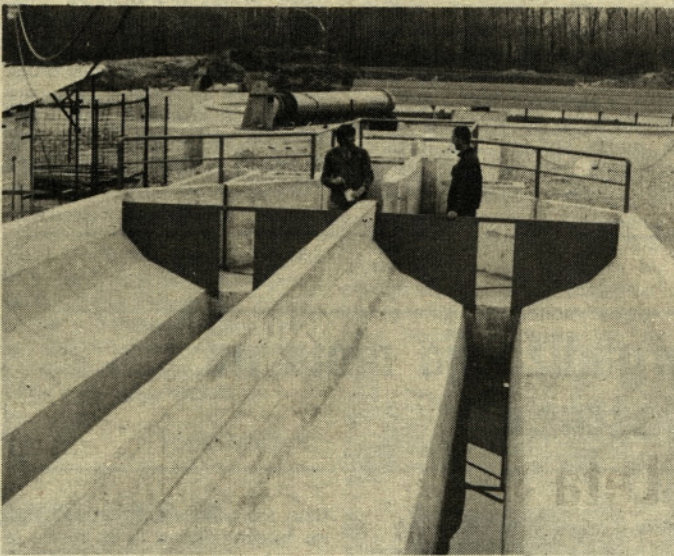
Smetarske pravde v zadnjih letih so dale zeleno luč za pripravo novega odloka oziroma sprememb o odvozu smeti. Čeprav je bil tudi namen prvega zelo dober, da bi ohranili čisto okolje, ni zaživel v praksi. Ali je bilo to zaradi vsebine, v kateri so občani zlahka našli praznino ali zaradi njih samih, na tem mestu ne bomo razpravljali.

Pred končno vsebino se bo prav gotovo izkresalo še mnogo predlogov in mnenj, da bo uresničen njegov prvotni namen. Osnutek pa predvideva manj olajšav plačila in odvoza smeti. Vanj naj bi bile vključene v glavnem vse kategorije občanov, tudi kmetje. Kot predlaga sodnik za prekrške, ki je to problematiko obravnaval po posameznih primerih, bi morali temeljito razmisliti, za koga pa vendarle upoštevati oprostitev. Kajti sedanji odlok v zvezi s tem

ni rekel nič o občanah, ki so sami v hiši, o bolnih ljudeh in tistih, ki nimajo dostopa za odstranjevanje smeti. Nova vprašanja se odpirajo pri določilu, da so lahko oproščeni samo tisti, ki so socialno ogroženi, kako urediti to vprašanje pri tistih, ki pa imajo zelo nizke prejeme.

Medtem ko je bil odlok in odvoz za nekmetijske predele že sedaj zelo jasen in ni bilo problemov, bo treba v novem doreči še, kako odvažati in plačevati v kmetijskih predelih.

Večina ljudi, ki so bili na obravnavah se je zavzemala za kontejnerski odvoz, kar bi morali pri novem odloku upoštevati. Takšen odvoz pa tudi ne bo zastoj, celo sedemkrat dražji je. Kako torej zaračunati občanom, ki imajo manj smeti, je tudi še odprto vprašanje. Po sedanjem se ko-

Tudi izgradnja čistilne naprave v Kasazah se je zakasnila zaradi pomanjkanja denarja. Kot napovedujejo na skupnosti za komunalo in ceste, naj bi začela obratovati v juniju letošnjega leta. Ta naprava pa je šele prva faza urejanja kanalizacije v žalski občini.

munalne storitve plačujejo po kvadratnih metrih stanovanja in vprašanje je, ali bi isto določilo lahko veljalo tako za delavca na primer v bloku, kot za kmeta, ki pa organskih odpadkov ne meče v posodo za smeti. Veliko dela še torej čaka pristojne občinske organe, da bo odlok »pravičen«. Pripomnimo lahko še to, da ta ni bil sedaj za nekatere samo zato, ker je bilo treba plačati. Smeti in odpadki namreč vseskozi so, to da kakaj bi plačali, če je zato divje odlagališče? Skoraj hkrati s prvim odlokom — izpred dobrih šestih let — so bila divja odlagališča sanirana. Zrasla pa so nova, kot gobe po dežju, in že lani smo jih našli enaindevetdeset. Komentar k temu verjetno ni potreben.

Neodgovoren odnos združenega dela

Življenje brez zdrave pitne vode, urejene kanalizacije in cest si vsi težko zamišljamo. Na drugi strani pa te dobrine samo zahte-

PIJEMO SLABO VODO

Da pijemo dokaj slabo vodo, je vidno iz poročila o higijenski oceni vode za lansko leto. Voda v javnih vodovodih je bila higijensko nestabilna in občasno higijensko oporečna. Več kot petina vseh preiskanih vzorcev ni ustrezala predpisom. Kar v okoli 43 odstotkih preiskanih vzorcev je bilo preveč bakterij. Kot piše v nadaljevanju poročila, vodni viri niso hidrogeološko raziskani in ukrepi za njihovo varstvo niso zagotovljeni.

vamo tako, da zanje ne bi prispevali niti ficka. Kako neodgovorno se obnašamo, pove dejstvo, da veliko delovnih organizacij žalske občine ni podpisalo samoupravnega sporazuma o temeljih plana SIS za komunalo in ceste za to srednjeročno obdobje. Do druge polovice maja le-tega niso podpisale naslednje organizacije:

stev. Denar za te namene pa bi se moral zbirati po četrtinah in le malo je verjetno, da bo do konca junija polovica denarja na kupu.

Med delovnimi organizacijami pa je še precej dolžnikov starih obveznosti, največ neporavnanih obveznosti iz preteklih let ima Tekstilna tovarna Prebold.

Če se takšen nekorekten odnos do komunalnih problemov ne bo izboljšal, na skupnosti za komunalo in ceste ne morejo odgovarjati za realizacijo plana, kar je povsem logično. Brez denarja med drugim tudi ne bo ureditve vodovodnega omrežja, ki bi ga morali sanirati takoj, prav zaradi slabe kakovosti vode. Za ureditev teh problemov bi morala Komunala Žalec razpolagati z desetimi milijoni dinarjev, vse pa bo obviselo v zraku, dokler se bomo do tega obnašali tako mačehovsko.

Kakovost vode bo boljša le, če bo denar

Kakovost vode v žalski občini je zelo slaba in Komunala Žalec naj bi jo izboljšala v naslednjih dveh letih. Najbolj kritične so razmere na vodovodu Pirešica. Zato bodo že letos začeli graditi prvo fazo cevovoda, tako da bi pireški vodovod že drugo leto povezali z žalskim črpališčem. Tako bodo izključili problematična izvira.

Zgradili so plinsko klorirno postajo na žalskem vodovodu, pripravljajo pa še drugo v Rojah. Izdelali so predlog zaščitnih pasov za podtalnico v Rojah in zaščito zajemov v Letušu in na Bregu pri Polzeli. Če bo denarja dovolj, bodo dali narediti študijo o izviri žalskega vodovoda.

Desetino denarja bo za ta dela prispevala Komunala sama, vse ostalo pa naj bi financirala skupnost za komunalo in ceste. In na koncu nas ovira zmeraj ta presneta: ČE.

Marjana Matijec-Natek

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Žalec

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE ŽALEC — DELOVNA SKUPNOST

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Žalec razpisuje na podlagi 8. člena pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve iz združenih sredstev vzajemnosti in po sklepu, ki je bil sprejet na 1. seji zborov skupščine Samoupravna stanovanjska skupnost dne 24. aprila 1986

IV. natečaj

za kreditiranje gradnje stanovanjskih hiš v okviru združne gradnje na območju občine Žalec.

Natečajna vsota znaša 10.000.000 din.

Posojila bodo razdeljena največ za dobo 10 let po 5%-ni obrestni meri.

Posojilo za gradnjo v okviru združne gradnje se lahko odobri: — če OZD, pri kateri prosilec združuje delo, združuje sredstva v dogovorjeni višini pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Žalec,

— če prosilec namensko varčuje v banki za stanovanjsko graditev vsaj 12 mesecev,

— če prosilec nima stanovanja ali pa ima neustrezno oz. neprimerno stanovanje,

— če imajo ustrezno rešeno stanovanjsko vprašanje, pa bodo z gradnjo sprostili družbeno stanovanje,

— prednost pri dodelitvi posojila bodo imeli prosilci, ki imajo hišo zgrajeno vsaj do IV. faze.

Prosilec posojila mora predložiti naslednja dokazila:

— zemljiško-knjižni izpisek,

— pogodbo o stanovanjskem varčevanju,

— fotokopijo ali overjen prepis gradbenega dovoljenja za gradnjo stanovanjske hiše in opis, do katere faze je hiša že zgrajena,

— načrt — tloris stanovanjske hiše,

— predračun za zaproseni znesek, iz katerega bo razvidno, za katere namene bo posojilo porabljeno,

— potrdilo o že odobrenih posojilih zaradi ugotavljanja višine lastne udeležbe po 22. členu pravilnika o kreditiranju stanovanjske izgradnje iz združenih sredstev vzajemnosti,

— potrdilo o skupnem gospodinjstvu,

— potrdilo o doseženih OD prosilca in družinskih članov v letu 1985,

— dokaz o članstvu v stanovanjski zadrugi.

Vloge za posojilo z dokazili bosta sprejemali Stanovanjski drugi Žalec in Črna mačka Prebold.

Rok za dostavo prošnje z vsemi zahtevanimi dokazili je 25. junij 1986.

2.

IV. natečaj

za nakup etažnih stanovanj v okviru družbeno usmerjene stanovanjske izgradnje v občini Žalec

Natečajna vsota znaša 3.000.000 din

Nakup stanovanj je možen:

— v Žalcu, blok B-23/a, ki ga vodi GIP Vegrad T. Velenje, in sicer:

— trisobno stanovanje v izmeri 76,79 m²

— dvoipol sobno stanovanje v izmeri 64,27 m².

Cena za m² stanovanjske površine znaša 160.663,27 din.

— v Preboldu (pričetek gradnje v jeseni 1986):

— dvosobno stanovanje v izmeri 58,10 m².

Informativna cena 160.000 din za m².

Prosilci naj vložijo prošnjo pri strokovni službi Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Žalec, Pečnikova 1.

Posojila za nakup stanovanj se dajejo največ za dobo 10 let po 5%-ni obrestni meri.

Rok za dostavo prošnje z vsemi dokazili je 25. junij 1986.

Prosilec mora prošnjo priložiti naslednja dokazila:

— da OZD, pri kateri združuje delo, združuje sredstva v dogovorjeni višini pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Žalec,

— predkupno pogodbo za stanovanje,

— da namensko varčuje za stanovanjsko graditev v banki vsaj 12 mesecev,

— podatke o odobrenih posojilih zaradi ugotavljanja višine lastne udeležbe po 22. členu pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve iz združenih sredstev vzajemnosti,

— da nima stanovanja ali pa ima neustrezno oz. neprimerno stanovanje,

— potrdilo o skupnem gospodinjstvu,

— potrdilo o doseženih OD prosilca in družinskih članov v letu 1985.

Prednost za posojilo ima prosilec, ki:

— ima nižji poprečni mesečni osebni dohodek na družinskega člana

— bo z nakupom stanovanja sprostil družbeno stanovanje.

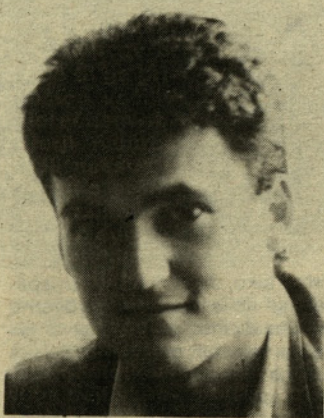
Če ne bi bilo interesentov za nakup stanovanj v etažni lastnini, se ta sredstva prištejejo k natečajni vsoti za gradnjo stanovanjskih hiš v okviru združne gradnje.

Janko Kos

Delegat na kongresu mladih

Kongres jugoslovanske mladine bo moral nakazati nekatere bistvene rešitve. Mislim, da bo prelomnica, kajti, če to ne bi bil in bi mladi mislili, da ga ne potrebujejo, bi ga prav gotovo ne bilo,« trdi sekretar občinske konference mladine Janko Kos, ki bo zastopal žalske mladince na zveznem mladinskem kongresu.

Kot pravi Janko Kos, bodo na kongresu spregovorili o nekaterih zelo aktualnih vprašanjih in med drugim tudi o agresiji, ratificirani pa bi se morala tudi ženevska konvencija o ekologiji. Posvetili se bodo tudi problemom našega gospodarstva in še posebej vprašanju odgovornosti. Zaključki kongresa zato naj ne bi bili ugotavljanje stanja, temveč naj bi nakazali rešitve. »Zelo rad bi na zveznem kongresu spregovoril, referata ali diskusije ne bom pripravil vnaprej,« pravi Janko Kos. »Povedal bom, da Slovenija ni zahod v primerjavi z ostalimi republikami. Predvsem me bolj obotrožbe, da denar iz manj razvitih

prihaja k razvitim. Menim, da je Slovenija veliko prispevala k razvoju ostalih republik. Samo z doslednim uresničevanjem bratstva in enotnosti bomo lahko dosegli skupen napredek. Opozoril bi rad na probleme kmetijske dejavnosti, ki bi se morali rešiti v najkrajšem času, in prizadeval si bom, da bomo sprejeli tudi kakšno konkretno rešitev,« trdi Janko Kos in dodaja: Upam, da bo čim

manj zaključkov, s katerimi se ne bom strinjal. Na slovenskem se nisem strinjal glede sklepov o skupini Laibach in v tem primeru popolnoma podpiram borbe. Poleg tega pa je še veliko nedorečenih stvari o smrtni kazni.«

Na kongresu bi morali spregovoriti še o zaposlovanju in položaju mladih v združenem delu. Kot pravi Janko Kos, so mladi največkrat le opazovalci in si le težko priborijo ključna delovna mesta. »Čim več mladih bi moralo biti v organih upravljanja in le-ta ko bi lahko dosegli, kar želijo. Pri tem pa bi morali z lastnim primerom kaj pokazati oziroma se dokazati z delom. S sestankovanjem ne bomo pridobili ugleda. Predvsem bi se morali na sestankih pogovarjati, kako bomo bolje delali. Prednost mladinske organizacije je le ta, da se generacije hitreje menjajo. Predsednika, ki je otopel, kmalu zamenja drugi. Starejši ne bi smeli v nedogled počivati na lovoričah, kajti mladi ponujajo tudi boljše rešitve, ki bi jih morali sprejeti,« pravi Janko Kos.

—mn.

Andrej Šporin:

»Mladinska organizacija nima ne denarja ne prostora«

Deset let je že minilo, odkar je Andrej Šporin prvič prevzel krmilo žalske mladinske organizacije. Potem je to mesto prevzel še dvakrat: osemdeset in štirinosemdeset, kot sam pravi, nazadnje samo zato, da so mladinski klub ponovno uredili. Konec letošnjega maja bo Andrej naredil križ čez ta svojevrstni rekord, le malo je namreč mladih, ki bi aktivno delali v mladinski organizaciji do svojega devetindvajsetega leta. Obdobje njegovega delovanja lahko povežemo z ustanovitvijo mladinskega kluba, festivalom akustične glasbe. A o tem kasneje. Vztrajal je, ker je delo v mladinski organizaciji »fajn«, kot je rekel, kljub temu, da je bilo treba včasih ugrizniti tudi v kislo jabolko. Med tem časom je diplomiral na ekonomski fakulteti, se zaposlil na Hranično kreditni službi v Žalcu in postal predsednik koordinacijske konference mladine Hmeza. Ob vsem delu v mladinski organizaciji torej ni naključje, da je dobil srebrni znak Zveze socialistične mladine, ki ga podeljuje občinska konferenca zaslužnim mladincem.

Vse prevečkrat radi govorimo, da mladinske organizacije slabo delajo. Zakaj je tako, pa se le malokrat vprašamo. Andrej je takole povedal: »Dokler nismo imeli prostora, res ni bilo dela. Ko smo imeli klub, smo dobili celo republiško priznanje. Na vsakem področju smo imeli nekaj aktivnih mladincev, tako v športu kot kulturi. Po desetih letih od ustanovitve kluba se mladi zopet nimajo kje zbirati.«

Mladi Žalčani potrebujejo mladinski klub, ker zanje ni nobene zabave, jim preostane samo to, da še posedajo po gostiščih do desete ure zvečer.

»Mladinska organizacija nima ne denarja ne prostora. Kakšne

večje pomoči nismo bili nikoli deležni. Mesečno smo pobirali članarino, ki jo je plačevalo okoli sto mladincev. S tem denarjem smo plačevali naročnino za sedem revij. Dotacije za mladinsko organizacijo pa so tako majhne, da ne bi mogli pripraviti niti enega večera v klubu,« pripoveduje Andrej o denarnih težavah in doda: »Stroške kluba smo lahko plačali le, ker nam je krajevna skupnost zelo pomagala.«

Se sva pobrskala po spominu. Ni lahko. Predvsem zato, ker mladinska organizacija vedno ostane ob robu.

»Nekateri se celo bojijo, da bi preveč delala,« trdi Andrej. Po premisleku doda še: »Tokrat, ko smo dobili republiško priznanje, so nas v Žalcu kritizirali, da delamo slabo. Zmeraj si upam trditi, da je žalski klub naredil neprimeren več kot celjski, ki je last občinske konference in tako dobiva tudi veliko več denarja.«

Se veliko stvari je, ki Andreja jezijo in motijo. Tudi to, da ostale družbeno-politične organizacije upoštevajo mladinsko le kot servis za organizacijo proslav, okrasitev volič in podobno. »Mladinska organizacija bi morala mladim nuditi predvsem sprostitev, upoštevati moramo, da so mladi zaposleni in hodijo v šole,« trdi Andrej. To je po njegovem mnenju

tisto, kar bo mlade pritegnilo, tudi na delovne akcije, in da jim bo ta organizacija pomenila tudi del vsakdana.

»Pred leti, na primer, smo ustanovili Sokole. Imeli smo majice in kape, to pa je bila vez, ki je držala ljudi skupaj. Mogoče tudi zaradi kratkega imena. Dobro smo delali. Ni rečeno, da je to recept, naša generacija se je navdušila za to. Najpomembnejše je, da ljudi pritegneta potem so pripravljeni kaj narediti,« pripoveduje Andrej.

Leta osemdeset je bil v Žalcu prvi festival akustične glasbe, ki ga je organizirala mladinska organizacija. Dve leti kasneje so izdali kaseto v samozaložbi Kladiivo, konj in voda. Ta podvig je bil zopet zaključen z izgubo. Da o lanskem festivalu akustične glasbe ne govorimo.

»Lanski festival je bil zadnji. Kajti dajali smo denar iz svojih žepov, da smo lahko izpeljali organizacijo. Celotni stroški so znašali 25 starih milijonov, od tega je občinska kulturna skupnost prispevala štiri in še za te smo morali pošteno prositi,« je rekel Andrej.

Začaranemu krogu tako ni videti konca, ni denarja, v primerih ko je mladinska organizacija pripravljena delati. Na drugi strani pa je čedalje manj mladincev zainteresiranih.

»Mladinska organizacija ne uresničuje interesov mladih in zato se mladi vse bolj vključujejo v delo. Mladi jo poznajo samo kot servis in niti ne preverijo, kaj je organizacija, kaj je klub. Kritizirajo, kajti danes je moderno biti proti vsemu,« kritično pravi Andrej.

Vztrajal je in problemi ga niso motili, da ne bi po desetih letih trdil: »Vztrajal sem zato, ker je bilo lepo. Nisem za posedanje po gostiščih. Lahko le rečem, da smo mladinci v klubu rešili veliko problemov, ki bi se brez njega verjetno pojavili drugje.«

Marjana Natek

Delovni mladi Andražani

Verjetno je le malo mladinskih organizacij v žalski občini, ki so tako povezane s krajem kot je andražska. Mladi so vedno pripravljene zavijati rokave, znajo pa si tudi organizirati zabavo, ki pa je vredna še toliko več prav zaradi oddaljenosti Andraža od večjih krajev. Pred pol leta je mesto predsednika prevzel Izidor Ograjenšek, s katerim smo se pogovarjali o delu mladih v Andražu. Takole je povedal:

»Lahko rečem, da so mladinski sestanki vedno dobro obiskani, vsakokrat pride okoli petdeset mladincev, kar je precej veliko število, če upoštevamo, da je v naši organizaciji osemdeset članov. Vsak mesec imamo klubski večer in mladinci ga komaj čakajo. Ponavadi imamo najprej sestanek, klubski večer pa je edina redna zabava, ki jo imajo mladi Andražani. Mladina v mestih ima vsega tega na pretek in zato nima toliko zanimanja za delo v mladinski organizaciji. Poleg tega je podeželska mladina vajena delati in večjih problemov pri organiziranju raznih akcij ni. Pri nas velja načelo, da je vsako nalogo, ki smo si jo zadali, treba izpeljati do konca, pa tudi, če bi za delo ostali samo trije.

Izidor Ograjenšek

Letos smo že precej naredili. V zimskih mesecih smo organizirali plesni tečaj, ki je potekal cele tri mesece. Mladi so tako združili prijetno s koristnim in za zaključek tečaja smo pripravili plesni venček. Na začetku pomladi smo organizirali tridnevno delovno ak-

cijo, na kateri smo uredili cvetlično gredo, očistili okolico zadruženega doma, dvorano in klubske prostore. Pripravili smo še srečanje narodno-zabavnih ansamblov, kres in Florjevanje. Obujanju starih kmečkih običajev namenimo precej pozornosti. Pobiranje jajc na predvečer Sv. Florjana je v Andražu že tradicija. Nad tem smo navdušeni tako mladinci kot krajani. Pri vsaki hiši smo se ustavili, zapeli, gošpodinje pa so potem hitele polagati jajca v koš. Letos smo jih zbrali okoli tisoč in tudi nekaj denarja so dali.

Avgusta bomo tekmovali v košnji in drugih kmečkih opravilih. V jeseni pa bomo pripravili ličkanje koruze, ki je hkrati tudi delovna akcija. Ponavadi gremo, tja kjer je to najbolj potrebno. Seveda se ličkanje potem zaključi s pesmijo.

Lahko rečem, da zelo dobro sodelujemo z ostalimi družbeno-političnimi organizacijami v kraju. Pomagamo pri vsaki prireditvi. Za delo dobimo potem denarno pomoč, dvorano imamo vedno zastoj. Mladi Andražani si zelo želimo, da bi imeli svoje prostore. Pred dvema letoma se je govorilo, da bo Andraž dobil prizidek k združenemu domu, iz vsega tega pa danes ni še nič.

—mru.

Suzanina pot preko 64-tih polj

Na črnobelih poljih je po nekem nepisanem zakonu tako, da ga igrajo večinoma moški, s tem pa še ni rečeno, da je ta kraljevska igra samo za moške in da se tu in tam ne najde tudi kakšno dekle, ki s svojo igro zatrese hlače marsikateremu šahistu. Zgovoren dokaz, da je res tako, je Suzana Uresnik iz Griž in članica šahovskega kluba iz Žalca, katerega tekmovalci že vrsto let dosegajo odlične uspehe na tem področju in je klub trenutno najmočnejši v celjski regiji. Veliko pove že samo dejstvo, da člani kluba igrajo v 1. slovenski šahovski ligi.

S Suzano Urisek smo se pogovarjali o njenem delu na šahovskem področju, o njenih prvih tekmovanjih in o sedanjem šahovskem udejstvovanju. Izvedeli smo, da jo je šah naučil igrati njen oče, ki je tudi izkušen šahist in od nedavnega tudi predsednik šahovskega kluba v Žalcu. Takrat je bila Suzana stara komaj 5 let, potem pa je

pričela hoditi v osnovno šolo in tam obiskovala šahovski krožek. Iz šahovskega krožka pa v šahovski klub, kjer se je njeno znanje prekalilo. V tem času se je udeležila tudi mnogih pionirskih, mladinskih in republiških tekmovanj, enega svojih boljših uspehov je dosegla tudi na republiškem tekmovanju v Žalcu, kjer je dosegla 4. mesto. Med boljšimi uspehi pa je nedvomno 11. mesto na državnem šahovskem prvenstvu »Boško Buha« v Mitrovici.

Vsekakor je to dobra pot med mojstre na črno belih poljih, vendar Suzani manjkata še dve kategoriji do osvojitve tega naslova, pravi pa, da namerava ostati še nadalje aktivna in da je zaenkrat njena želja, da se povzpne vsaj še za kategorijo višje. Suzana se ne preda tako zlahka in upamo, da ji bo to res uspelo, želimo pa ji, da bi bilo še mnogo tistih, ki jih bo doletel mat igralke z druge strani šahovnice.

BRANKO KOBAL

Pred odločitvijo

Nataša Pikl

Letošnje šolsko leto se bliža koncu in še posebno nestrno pričakujejo zadnji šolski dan učenci in učence osmih razredov osnovnih šol, kajti zanje se pričinja novo obdobje v njihovem življenju. Znašli so se pred odločitvijo, kam po zaključeni osnovni šoli. Kdo jim je pomagal pri izbiri poklica in jim svetoval, zakaj so se za ta poklic odločili, kakšni bodo uspehi ob koncu leta in še marsikaj nas je zanimalo, pa smo povprašali malo naokrog in izvedeli:

NATAŠA PIKL, VRANSKO: Šolo bom končala z dobrim uspehom, odločila pa sem se, da postanem prodajalka. Ta poklic me veseli, z delom prodajalke pa sta me seznanila teta in stara mama, ki sta obe stari trgovki. Če bo vse po sreči, bom dobila tudi štipendijo, najverjetneje pri Savinjskem magazinu.

NUŠA ŽAGAR, PREBOLD: Osmi razred zaključujem s prav dobrim uspehom in odločila sem se za šolanje na pedagoški gimnaziji, ker mislim, da mi ta šola s svojim učnim programom

Nuša Žagar

še najbolj ustreza: Dokončno se za poklic še nisem odločila, vsekakor pa nameravam študij po končani pedagoški gimnaziji še nadaljevati. Štipendije še nimam, upam pa da jo bom dobila po zaključenem prvem letniku.

MOJCA POLAJŽER, ARJA VAS: Letos bom zaključila šolo z dobrim uspehom in odločila sem se za zlatarski poklic. Za to sem se odločila zato, ker sem si vedno želela, da sama nekaj ustvarjam in da je končni izdelek plod moje zamisli. Če pa bi mi bilo šolanje na kak način onemogočeno, pa bi se odločila za šolo za oblikovanje. Z zlatarskim poklicem so me seznanili starši in pedagog na šoli, imam pa tudi nekaj prijateljev, ki so že zlatarji.

JELKO JURKOVIČ, LATKOVA VAS: Letošnje leto bo, kot izgleda, zame kar uspešno. Osmi razred bom zaključil s prav dobrim uspehom. Po osnovni šoli pa grem na gostinsko šolo v Celje. S tem poklicem sem dobro seznanjen, saj imamo na šoli organizirano proizvodno tehnično delo in gostinski odsek deluje s Hotelom Pre-

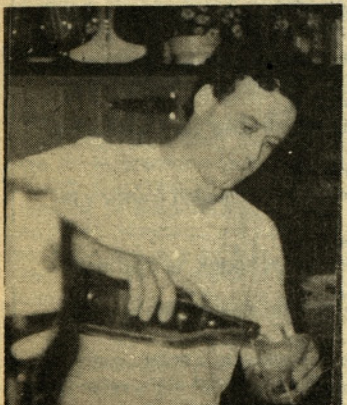
Mojca Polajžer

bold, v šoli pa so nas seznanili tudi z vsemi pogoji šolanja in s predmeti na gostinski šoli. Glede štipendije pa zaenkrat še ne vem, kako bo. Dal bom prošnjo v Merx, in upam, da bom štipendijo tudi dobil.

— DRAGO KRAMPERŠEK: Zadnji razred osnovne šole bom zaključil s prav dobrim uspehom, odločil pa sem se za poklic strojnega mehanika, ker me ta poklic od vsega najbolj veseli. Vse potrebne informacije sem dobil v šoli, pa tudi nekaj mojih znancev je v tem poklicu, tako da je bilo nekaj spodbude tudi z njihove strani.

JANI GLAVNIK, POLZELA: Osnovno šolo bom končal s prav dobrim uspehom, odločil pa sem se za srednjo kmetijsko šolo. Pri izbiri šole me je vodilo to, da imamo doma kmetijo in da mi bo delo, če bom ostal doma, v marsičem olajšano, če bom za delo na kmetiji tudi strokovno usposobljen. Če pa bi se zgodilo, da bi se dobil učnega mesta na tej šoli, bi se najverjetneje takoj zaposlil.

BRANKO KOBAL

Jure Matjaž

INŽENIR — GOSTINC PO DUŠI

V začetek tega stoletja, ko so na Polzeli zgradili most preko Savinje, sega zgodovina Orešnikove gostilne. Kar pol stoletja pa je za dobro ime gostilne skrbela Orešnikova mama, ki se kljub 78 letom še vedno rada vrti okrog štedilnika in pripravlja jedi, po katerih je ta gostilna vedno slovela. Sedaj namreč pomaga vnuku Juriju, ki je poklic gozdarskega inženirja obesil na klin in se predal gostinstvu. Pred kratkim je obnovil in posodobil gostišče s pomočjo Ljubljanske banke. Zgledno urejeno gostišče, predvsem pa bogata in zanimiva ponudba hrane, sladice, sirov in arhivskih vin privablja vsak dan več obiskovalcev od blizu in daleč. Posebnost hiše pa je gozdarski biftek, z njim se Jurij ponša, gostje pa tudi radi segajo po tej specialiteti. Žlikrofi, pa osemnajst vrst sladice, hladni mlečni napitki, savinjski želodec, širok izbor sirov, pršut in še marsikaj nudi Jurij Matjaž, ki se je predal zahtevni gostinski dejavnosti z vsem srcem. »Veliko volje, iznajdljivosti in znanja je potrebno za zadovoljstvo gostov, ki znajo ceniti le dobro ponudbo,« je še dodal Jurij Matjaž in že odhitel h gostom, saj za klepet ni bilo časa.

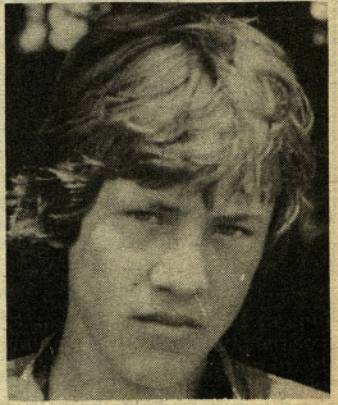
jk

Jelko Jurkovič

Drago Kramperšek

Jani Glavnik

Hmeljarji bodo morali pridelati več savinjskega goldinga

Slovenski hmeljarji so lani pridelali samo okoli tisoč ton savinjskega goldinga, to pa je le četrtna vsega pridelka, in zahtevam tujih kupcev bi lahko ugodili le, če bi ga pridelali vsaj tristo ton več. V celotnem srednjeročnem obdobju so hmeljarji namreč premalo obnavljali nasade s to sorto, med tem ko so intenzivno večali površine z A sortami, predvsem z auroro. Kljub višjim cenam goldinga, ki za proizvajalce veljajo že dve leti, se razmerje še ni izboljšalo, in da se bo to zgodilo, bo ta sorta hmelja letos dražja za trideset odstotkov. Tako so sklenili na seji skupščine Poslovne skupnosti za hmeljarstvo Slovenije, ki je bila v prvi polovici maja v Žalcu.

Kot so poudarili na seji, hmeljarji v tem srednjeročnem obdobju ne bi smeli obnavljati nobe-

nih nasadov z drugimi sortami, temveč samo s savinjskim goldingom. V naslednjih štirih letih bo moralo biti vsaj polovico površin zasajenih z goldingom, ki ga svetovna trgovina šteje za aromatične hmelje in po njem tudi najbolj sprašuje. Samo tako bodo lahko prodajali ostale sorte in tako povečevali prodajo na tuja tržišča, od katerega so slovenski hmeljarji zelo odvisni. Domača pivovarska proizvodnja potrebuje le okoli trinajst odstotkov slovenskega hmelja, vse ostalo pa izvozijo.

Na seji so opozorili še na velik problem prevelike proizvodnje hmelja v svetu. Zaradi izboljšanja tehnologije pridelave hmelja in pa boljših izkoristkov pivovarjev se zaloge hmelja od leta osemdeset večajo. Kot ocenjujejo, so lani le-te znašale okoli sto tisoč ton, ta količina pa bi zadostovala že celoletnim potrebam pivovarske industrije, ki letno proizvede okoli 980 milijonov hektolitrov piva.

Slovenski hmeljarji se bodo na tujem trgu obdržali le, če bodo zagotovili ustrezen sortni sestav in kakovost hmelja, ki so ji na seji namenili precej pozornosti. Kljub prizadevanjem namreč še ne morejo biti zadovoljni s kakovostjo hmelja, kajti vse preveč je ponovnih ocenitev, v hmelju pa je še veliko preveč primesi. Zaradi velikih presežkov je svetovni trg postal zelo zahteven in se je vprašanje kakovosti zaostri do skrajnosti. Slabega hmelja pač nihče noče sprejeti, in kot so opozorili na seji, najzahtevnejši tuji kupci dovoljujejo samo tri odstotke primesi. To kakovost pa bodo slovenski hmeljarji zelo težko dosegli, kot so menili na seji, in poudarili, da bo že za letošnji pridelek potrebno zaostri kontrolo obiranja, vse primesi pa bodo morali odstraniti že pred sušenjem.

Marjana Natek

Uspeh kovinarjev

Tudi na letošnjem regijskem tekmovanju kovinarjev so predstavniki naše občine dosegli lep uspeh. Med 270 tekmovalci, ki so se pomerili v štirinajstih poklicih, so se trije uvrstili na republiško tekmovanje, ki bo v začetku junija v Ravnah na Koroškem. Orovarji so tekmovali v SIP-u, republiški prvak pa je postal Anton Zupanc,

delavec SIP-a, TOZD TKS. Med varilci CO₂ (Mag) je Silvo Križnik iz Zarje Petrovče osvojil drugo mesto in se tako tudi uvrstil na republiško tekmovanje. Prav tak se bo republiškega tekmovanja udeležil livar Silvo Painkret iz Ferlita. Dobre rezultate so dosegli tudi strugarji in brusilci, saj sta Tomaž Jevnikar in Daniel Painkret

osvojila tretje, Janko Cottič pa četrto mesto (vsi SIP). Med ključavničarji je bil Oto Zagoričnik (SIP) tretji, Danilo Zagoričnik (Aero) pa četrti. Franc Kovčič (Aero) je pri rezkalcih osvojil peto mesto. Izkazali so se tudi avtomehaniki Strojne, saj je Ivan Svetko osvojil peto, Alojz Trobiš pa četrto mesto.

jk

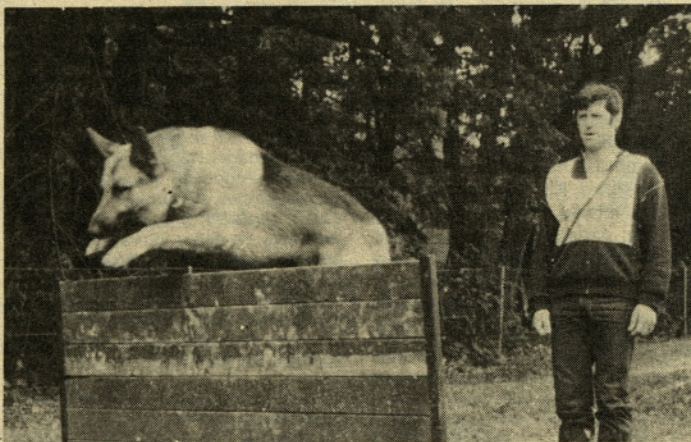
Orodjarji med tekmovanjem v SIP-u

Lepa predstava športnih psov

Kinološko društvo Žalec je minulo soboto kljub slabemu vremenu pripravilo tretje republiško tekmovanje šolanih psov z vodniki.

Nastopilo jih je 27 iz devetih kinoloških društev Slovenije. Tekmovanje je trajalo ves dan, največ uspeha pa sta imela člana kinološkega društva Žalec Silvo Antloga in Karli Korber.

Tako je v skupini A zmagal Silvo Antloga s psom Tarzanom, v skupini B pa Karli Korber s psom Dingom. Tekmovali so v treh disciplinah, in sicer v sledenju, poslušnosti ter v obrambi in napadu. Bila je to lepa predstava, ki si jo je ogledalo okoli tristo gledalcev, škoda pa je, da je skoraj ves čas tekmovanja bilo slabo vreme.

Karli Korber s psom Dingom pri tekmovalni disciplini poslušnosti — preskakovanju ovir.

T. TAVČAR

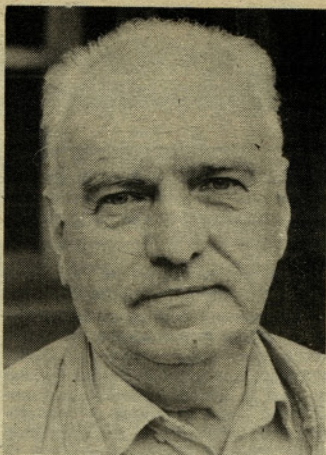
Usposabljanje rezervnih vojaških starešin

V tem mesecu poteka po organizacijah Zveze rezervnih vojaških starešin zanimivo usposabljanje, ki je nekoliko drugačno od prejšnjih. Tokrat se članstvo seznaja z orožjem. Gre za prikaz sodobnega vojaškega pehotnega orožja.

Takšno predavanje in prikaz so imeli 6. maja tudi člani prebolske krajevne organizacije ZRVS. Predavatelj je bil Zdenko Terpin, ki je pred kratkim tudi ponovno prevzel vaje prebolske krajevne organizacije ZRVS, ki je bila v času njegovega predsedovanja med najaktivnejšimi v občini. Za tovrsten prikaz orožja pa so se tokrat odločili tudi zato, ker je med vojaškimi starešinami veliko starejših, ki ne poznajo tovrstnega pehotnega orožja. Članstvo se je tako seznanilo s polavtomatsko puško, avtomatsko puško AB 2, ostrostrelsko puško M 79 kalibra 7, 9 mm in z ročnim raketomermom M 80, ki služi za uničevanje oklopnih vozil in utrjenih zgradb. Udeleženci so se najprej seznanili s tehničnimi podatki orožja, z njihovim namenom, nato pa so razstavljali in sestavljali orožje po delovnih skupinah.

Želimo, da bi bilo še več takih prikazov, saj so takšna predavanja pestra in zanimiva za vse udeležence.

D. Naraglav

Avgustu Dobrihi zlati znak

Pred prvomajskimi prazniki je RS ZSS že dvanajstič podelil najvišja sindikalna priznanja uspešnim sindikalnim organizacijam in sindikalnim aktivistom. Na slovesnosti, ki je bila v mali dvorani skupščine SR Slovenije, so se zbrali nagrajenci in člani RS ZSS.

Osrednji govornik je bil predsednik RS ZSS Miha Ravnik, nato pa je bil krajši kulturni program. Slovesnost je bila tudi letos povezana s praznovanjem mednarodnega praznika 1. maja.

Med letošnjimi nagrajenci za zlati znak ZSS je bil tudi Avgust Dobriha, doma iz Prebolda, zaposlen pa v Tekstilni tovarni Prebold, kjer je obratovodja izdelave nogavic. K čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

TONE TAVČAR

Dinos nam ni pomagal

Ker se bliža čas šolskih izletov, smo se z učenci dogovorili, da si bodo nekaj denarja med drugim prislužili tudi z zbiranjem stekla.

V bližini šole se je prevrnil tovornjak, poln steklenic, razbito steklo pa je kar obležalo tam.

Učenci so z dobro voljo pobrali steklo ob cesti (s tem so očistili tudi okolje) in pobrali odpadne steklenice in kozarce po vasi.

Tri dni pred akcijo, v ponedeljek, smo zaprosili DINOS Celje za kontejner. Obljubil so ga za sredo. Ker ga v četrtek še vedno ni bilo, steklo pa je bilo zbrano pred šolo, smo ponovno klicali.

Takoj, ko smo se predstavili, je uslužbenka na drugi strani vzdihnila: »Že spet tečnarijo iz šole Gomilsko!«

Kljub prošnji vodilnemu uslužbencu, da imamo steklo že zbrano, nam je povedal, da s kontejnerjem ne bo nič. Posmehljivo je še pripomnil, naj rajši zbiramo papir. Brez pozdrava je odločil slusalko.

Vse skupaj bi še razumeli, če nam pred akcijo ne bi bilo obljubljeno, da bomo kontejner dobili. Kako sedaj pojasniti učencem, da je bil njihov trud zaman?

Učenci in kolektiv podružnične šole Gomilsko

Bojan Jevševar prvak v orientaciji

Planinsko društvo Zabukovica je edino, ki ima zagnano ekipo tekmovalcev v orientaciji. Ti se udeležujejo vseh področnih tekmovanj in vselej dosegajo najboljše uvrstitve. Tako je bil v Ptujju Iztok Lorenčak prvi med mladinci, Bojan Jevševar drugi med člani, Nuša Hribar pa prva med dekleti. Zelo dobre uvrstitve so omenjeni člani dosegli tudi na tekmovanju na Paškem Kozjaku in v Zadvoru pri Ljubljani. Ti trije in Srečko Mohorko so pridobili tudi kvalifikacije za nastop na republiškem prvenstvu, na katerem je bil prvi Jevševar, Srečko Mohorko pa je bil med tridesetimi tekmovalci dvanajsti, medtem ko je imel Iztok Lorenčak izredno smolo, da je na progi malo zašel. Kljub temu ti tekmovalci zaslužijo vse priznanje.

F. J.

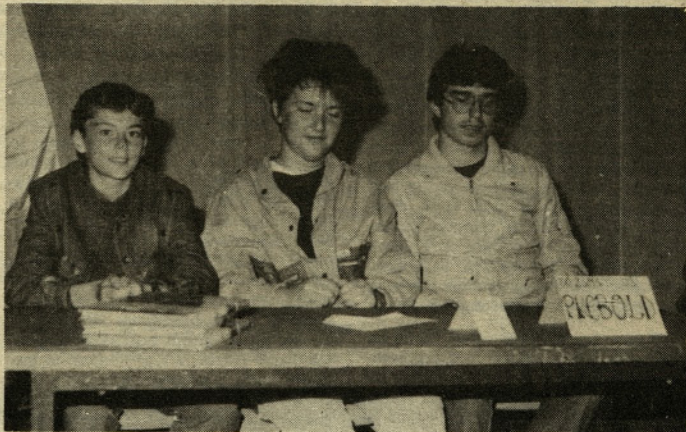
Preboldčani zmagali

17. maja je občinska konferenca ZSMS Žalec v kulturnem domu v Žalcu organizirala kviz, posvečen 45-letnici vstaje. Sodelovalo je 7 ekip. Najbolje se je uvrstila ekipa osnovne šole iz Prebolda, za katero so tekmovali EVA LENKO, MLADEN KERSNIK IN ROBI NATEK. Ekipa je osvojila 15 točk, drugo mesto sta si delili ekipi OŠ

Grize in Žalca z 11 točkami, po 8 točk pa so osvojile ekipe iz KS Prebold, OŠ Petrovče in KS Šempeter. Mladinci OŠ Šempeter pa so osvojili 6 točk.

Vsi tekmovalci so za sodelovanje na kvizu prejeli knjižne nagrade.

B. Kobal

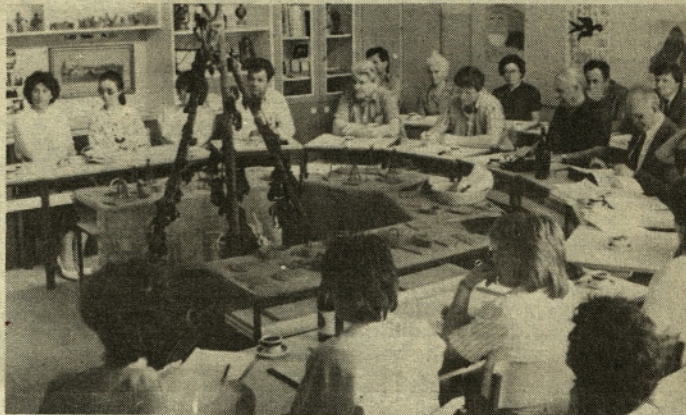

Skrivnosti turizma

Pod tem naslovom je bila na osnovni šoli Vere Šlander na Polzeli okrogla miza, ki so se jo udeležili predstavniki Gospodarske zbornice Slovenije, Turistične zveze Slovenije, Celje, TD Mozirje in Žalec ter predstavniki krajevnih dejavnikov in HD Prebold. Na okrogli mizi so osvetlili problematiko turistične dejavnosti na sploh in s posebnim poudarkom na

običajnemu dobrega programa turistične ponudbe v naši občini oziroma na Polzeli. Več o tem pa bomo poročali v naslednji številki. Na posnetku z okrogle mize o turizmu na OŠ Vere Šlander na Polzeli, ki so se jo udeležili tudi predstavniki gostinstva občine Žalec.

T. TAVČAR

Razpored prireditev ob prazniku občine Žalec v Preboldu

KULTURNE IN OSTALE PRIREDITVE:

petek, 30. maja, ob 20. uri

sobota, 7. junij, ob 16. uri

nedelja, 8. junij, ob 16. uri

nedelja, 15. junij, ob 10. uri

sobota, 21. junij, ob 16. uri

sreda, 25. junij, ob 20. uri

sobota, 28. junij, ob 16. uri

sobota, 28. junij

nedelja, 29. junij, ob 17. uri

poned., 30. junij, ob 16. uri

KONCERT PEVSKIH ZBOROV

(OŠ Prebold)

ROCK KONCERT (ob bazenu)

REVILJA GODB NA PIHALA

(ob bazenu)

JAVNA RADIJSKA ODDAJA

(kino-dvorana)

ZABAVNA PRIREDITEV ZA MLADE

(Gaj)

KULturna PRIREDITEV MLADIH IZ

VAŠKIH SKUPNOSTI (v Gornji vasi)

ODPRTE OBNOVLJENEGA DOMA NA

GOLJAVI

ŽALSKA NOČ

KONCERT PEVSKIH ZBOROV

(kino-dvorana Prebold)

ODPRTE RAZSTAVE LIKOVNIH DEL

(Hotel Prebold)

ŠPORTNE PRIREDITVE:

četrtek, 19. junij, ob 13. uri

petek, 20. junij, ob 16. uri

ob 16.30

sobota, 21. junij, ob 9. uri

ob 10. uri

nedelja, 22. junij, ob 9. uri

poned., 23. junij, ob 15. uri

torek, 24. junij, ob 15. uri

sreda, 25. junij, ob 16. uri

ob 16. uri

četrtek, 26. junij, ob 15.30

petek, 27. junij, ob 15.30

sobota, 28. junij, ob 9. uri

nedelja, 29. junij, ob 8. uri

PIONIRSKI ATLETSKI MITING

(igrišče ob šoli Prebold)

ODPRTE OBNOVLJENEGA BAZENA

ODPRTE OBNOVLJENEGA STRELISČA

TENIS — TURNIR DVOJIC

KEGLJAŠKI TURNIR (člani)

KOŠARKARSKI TURNIR (mladinci)

ROKOMETNI TURNIR (mladinci)

STRELJANJE Z ZRAČNO PUŠKO

(strelišče v Preboldu)

TURNIR V BALINANJU (upokojenci)

ILEGALEC

SINDIK. PRVENSTVO V PLAVANJU

ODBOJKARSKI TURNIR — ZSMS

ŠPORTNE IGRE CIBICANOV

TURNIR V MALEM NOGOMETU (člani)

STRELSKO TEKMOVANJE ZA PREHODNI POKAL OBČINE ŽALEC

POSEBNO PRIZNANJE

Planinci TVD Partizana Vinska gora, ki delujejo v okviru matičnega društva PD Zabukovica, so prejeli visoko priznanje za delo na področju planinstva in sicer POSEBNO PRIZNANJE PARTIZANA SLOVENIJE. Z vodnikom in dnevnikom svoje planinske poti pa so lepote Vinske gore in njene planinske poti postale dostopne planincem širom domovine, saj je pot vključena tudi v akcijo PLANINAR TRANSVERZALAC. Čestitamo!

SREČANJE

V soboto, 24. maja so se člani Društva upokojencev Žalec in Zagorje ob Savi zbrali na slovesnosti, na kateri so proslavili deseto obletnico pobratenja. Po kulturnem programu in ogledu kulturnega doma so se ekipe upokojencev pomerile v nekaterih športnih disciplinah. Upokojenci obeh društev pa so si ogledali zanimivosti Žalca, Šempetra in Jamo Pekel.

Brešanov Hamlet v Žalcu

Nov kulturni dom v Žalcu je omogočil domačim gledališkim ljubiteljem, da po obsegu in kakovosti ambicioznejše zastavijo svoje delo. Rezultat takih prizadevanj je že druga premierna uprizoritev v tej sezoni, tokrat so nam pod novim imenom Gledališče ZAREK predstavili groteskno tragedijo hrvaškega dramatika Iva Brešana **Predstava Hamleta v Blatnem dolu**, ki jo je prevedel in priredil Tone Partljič.

Brešanovo besedilo iz leta 1971 so di še danes v najpomembnejša in najodmevnejša besedila jugoslovanske povojne dramatike. Že ob krstni uprizoritvi v Zagrebu je dobilo Gavellino in Sterijino nagrado, večkrat pa je bilo igrano tudi v ZR Nemčiji in na Poljskem. Avtor je vzel za osnovo Shakespeareovo tragedijo o danskem plemiču Hamletu, ki jo morajo po volji političnih oblastnikov zaigrati člani vaškega oz. združnega kulturnega društva.

Pred nami se odvija dvojna igra, ki se med dogajanjem vedno bolj prepleta. Najprej gledamo razmere povojne izgradnje socialistične družbe na vasi z značilnim sestankom Osvobodilne fronte, na katerem sekretar krajevne partijske organizacije prisili člane z druge, da se lotijo priprave na uprizoritev Shakespeareovega Hamleta. Nato spremljamo preoblikovanje velike umetnine pod pritiskom političnega pragmatizma in primitivizma v burkaško politično agitko, dokler se na kon-

cu usode oseb iz Shakespeareove tragedije in združnikov, ki te vloge prevzamejo, ne prepletejo med seboj do take mere, da se groba združna agitka sprevrže v družbeno tragedijo. Igra govori o uničujočem pragmatizmu in primitivizmu političnih oblastnikov in o prostodušni prilagodljivosti množic, ki iz koristoljublja in strahu ta moralni in družbeni razkroj dopuščajo in omogočajo.

Žalski gledališki ljubitelji so to univerzalno angažirano in družbeno kritično besedilo uprizorili v režiji Iztoka Valiča z vso potrebno pristnostjo in pozhrtvovalnostjo. Predstava se začne že pred kulturnim domom, pred kate-rega se pripelje igralna skupina s harmonikarjem, zastavami in agitacijskimi transparenti. Nato se nadaljuje v obliki sestanka krajevne organizacije OF, pri katerem ni pregraje med prizoriščem in avditorijem, med akterji in gledalci. Sledi predstava Hamleta, ki se nagiba iz grobih burkaških vaj posameznih prizorov v grotesken in tragičen finale, v katerem smo priče grozljivemu mrtvaškemu plesu človeške kupljivosti, prilagodljivosti in preproščine ter samomoru mladeniča, Jožeka Skoka, ki tega spoznanja ni prenesel.

Prav v tem samouničujočem koncu glavnega junaka gre žalska uprizoritev za korak od besedila. Njena kritična poanta bi bila še bolj nedvoumna, če ne bi tega pokvarili z burkaškim pri-

konom na koncu. Kot da bi se prestrašili bridke poante in jo skušali omiliti v spoznanju — vse je le teater, igra, vse je le lepa laž.

Med pozhrtvovalnimi in zavzetimi igralci moramo najprej omeniti Romana Kozovince v vlogi upravnika kmetijske zadruge in partijskega sekretarja ter v vlogi kralja Klavdija. Z veliko energijo, zbrano in žlahtno ljudsko komiko je ustvaril prepričljiv lik topoumnega, samovšečnega in koristoljubnega politikanta, ki zna izkoriščati svojo oblast in prilagodljivost ljudi za vsesplošno manipulacijo. V vlogi predsednika krajevne organizacije OF in Polonija je bil utelešenje brezrezervne prilagodljivosti Hinko Čuvan. Mična krčmarica Mamika in dostojanstvena kraljica Gertruda je bila Jožica Ocvirk.

Učinkovito karikaturō orodja oblasti, predsednika upravnega odbora zadruge Mačka in Learte je upodobil Nikola Živkovič. Prostodušnega razlagalca predstave Šimeka je upodobil Boris Kuret, mladi par — Jožeka Skoka in Hamleta ter Anko in Ofelijo — Brane Cimerman in Darja Tavčar-Krt, nemočnega vaškega učitelja pa prepričljivo Pavel Vozel.

Razgibana, aktualna in angažirana uprizoritev žalskih gledaliških ljubiteljev je vsekakor vredna ogleda in razmisleka.

Slavko Pezdur

Amatersko gledališče VRBA iz Vrbja pri Žalcu je pretekli teden že drugič sodelovalo na zaključnem republiškem srečanju gledaliških skupin. Na letošnjem srečanju se je predstavilo z Večerom v čitavnici. Predstava je bila na področnem srečanju ocenjena kot ena najboljših letošnjih predstav v celjski regiji.

L. C.

Amaterji iz Nürnberga v Andražu

Gledališka skupina Slovenskega kulturnega društva Simon Jenko in Nürnberg v ZRN, ki jo sestavljajo naši delavci, zaposleni na začasnem delu v tem mestu in okolici, je pred dnevi gostovala v Andražu ter se predstavila s kmečko veseligrō Kje je meja. Podpredsednik društva, ki ima več sekcij, je Franc Glavač, ml. iz Andraža in nam je o gostovanju povedal: »Že dalj časa smo si želeli, da se predstavimo v domačem kraju, to pa nam je tudi uspelo. Dokaz, da smo še vedno priljubljeni doma, je tudi to, da so Andražani napolnili dvorano in nas pozdravili z burnim aplavzom. Gostovali smo tudi v Kozjem in povedati moram, da smo bili tudi tam lepo sprejeti.«

V imenu Zveze kulturnih organizacij občine Žalec je amaterske kulturnike iz Nürnberga pozdravil sekretar Občinske kulturne skupnosti Ivan Centrih, v imenu republiške pa Marjan Belina. Na sliki: Gledališka skupina, ki je

nastopila z veseligrō Kje je meja v Andražu. Drugi z leve je domačin Franc Glavač, ki je doma iz Andraža, v Nürnbergu pa je na začasnem delu že 17 let.

STONE TAVČAR

Plesno gledališče Sanje iz Vrbja

VABI K SODELOVANJU

mlade plesalke in plesalce. Vse, ki vas zanima izrazni ples, vabimo na avdicijo, ki bo v petek, dne 30. maja 1986, ob 18. uri v dvorani Kulturnega doma v Vrbju.

Večer s tamburico

Letošnji že tradicionalni Večer s tamburico, ki ga vsako leto pripravi DPD Svoboda Liboje, je sodil v okvir praznovanja dneva mladosti. Na tokratni reviji se je predstavilo deset tamburaških orkestrrov in sicer so poleg domačega orkestra nastopili še tamburaši iz Krapine, Gorišnice, Rateč pri Škofji Loki, Griž, Ljubljane, Ptuja, s Polzele in dva orkestra iz Titovega Velenja.

Pokroviteljstvo nad prireditvijo so prevzeli Keramična industrija Liboje, Zveza kulturnih organizacij in delovna organizacija Mirošan. Pozdravni govor je imela Jerica Čretnik, predsednica tamburaške sekcije, predsednik sveta KS pa je osnovni šoli Liboje izročil naročilnico v vrednosti 30.000 dinarjev za nabavo knjig. I. Koštomaj

Šmihelčani v Braslovčah

Dramska skupina Prosvetno kulturnega društva Šmihel na avstrijskem Koroškem, ki je že dalj časa pobratena s kulturnim društvom Braslovčec, se je minulo soboto predstavila Braslovčanom s komedijo Johna Moore Cvetje hvaležno odklanjamo. Delo je režiral Marica Upetnik, ki ji je do sedaj že tretje delo, ki ga je pripravila z mladimi amaterskimi kulturniki v Šmihelu. Na vprašanje, ali ima dosti igralcev, je dejala: »Pri nas v Šmihelu nimamo težav s slovenskim jezikom, zato mladi radi igrajo v naši dramski skupini. Materinega jezika se ne sramujejo.«

Dramska skupina Braslovčec je letos že gostovala v Šmihelu in se tam pred mesecem dni predstavila s komedijo Babilon v režiji Antice Brišnik, ki pravi: »Letos poteka deveto leto, odkar smo se spoznali in imamo to kulturno izmenjavo. Povedati moram, da sem zelo vesela in upam, da bo to sodelovanje ostalo še dolgo.«

STONE TAVČAR

Občinsko tekmovanje vesele šole

V soboto, 17. maja, je bilo v Žalcu občinsko tekmovanje Vesele šole. Predhodno so se učenci vseh šol pomerili na razrednih in šolskih tekmovanjih, občinskega tekmovanja pa se je udeležilo 69 šolskih prvakov. Učenci so reševali vprašalne pole, ki so vsebovale znanja z vseh področij, osvojenih pri pouku ali izven.

Tekmovanje, ki so ga vzorno pripravili na osnovni šoli Peter Šprajc-Jur Žalec, predvsem pa mentorica Valentina Šket, je potekalo zanimivo, napeto, učenci pa so pokazali, da so se s pomočjo svojih mentorjev temeljito pripravili.

V odmoru, ko je komisija ugotavljala rezultate, so člani šolskega kulturnega društva pripravili udeležencem kulturni program, da so laže počakali na rezultate, ki so prinesli naslednje zmagovalce: Biserko Kišič, 3. razred OŠ Žalec; Natalijo Pilko, 4. razred OŠ Polzela; Arneja Galjota, 5. razred OŠ Braslovčec; Lidijo Škoberne iz 6. razreda OŠ Polzela; Natalijo Dolar iz 7. razreda OŠ Šempeter; in Dominiko Sambolič iz 8. razreda OŠ Žalec.

D. Čehner

mladinska knjiga

PE ŽALEC
Šlandrov trg 38

sporoča, da že imajo na zalogi:

NEGA SOBNIH RASTLIN
cena po prednaročilu 6.800

din

in

HORNBY

Angleško-Angleški slovar

v prednaročilu 4.800 din

Knjižnična dejavnost v Žalcu

Knjiga. Ta nema priča človeka. Med pisane strani ujeta kultura njegovega duha. Potrebujemo jo, ker pomaga osmišljati življenje. Znamo jo vrednotiti.

Tudi shranjevanje knjig ni naključno. Potrebuje urejenost in prisotnost v človekovem vsakdanjem okolju. Ne moremo reči, da je človek, ki kipiči življenjske modrosti v spominu, ne da bi jih znal uporabljati, tudi pameten. Tudi narod lahko ima goro knjig, a če niso urejene, v pravem okolju in ustrezno dostopne, ostanejo mrtve kapital. Ne le knjiga, temveč tudi njeno shranjevanje in ponudba tvorijo pojem kulture.

Predno se z velikimi besedami ovenčamo z njenim pomenom, se vprašamo, če smo res storili zanj vse, česar nas prosi.

Knjiga, knjižnica in knjižničarstvo so ključne besede, ki sestavljajo kulturo knjižne ponudbe. Nekdo bo pomislil: knjigo postaviš na polico in jo vzameš z nje, ko jo potrebuješ. Čemu je za to potrebna kultura? Naše privatne knjižnice štejejo morda sto ali več sto knjig. Radi si jih uredimo po svojo, prijetno se nam zdi, če urejeno stojijo na policah, pa četudi navsezadnje zgolj zato, ker se lepo podajo k omari. V vsakem primeru smo nanje čustveno vezani, ker smo jih kupili sami ali pa smo jih dobili v dar. Dostikrat preletimo hrbte knjig z zadovoljnim občutkom.

Kaj pa javne knjižnice? Čigave so? Kdo naj zanje tako čustveno skrbi? V njih je na tisoče knjig in vsi dajemo zanje svoj prispevek in s tem ustvarjamo knjižnico narodu in vsakemu njenemu pripadniku posebej. Teh knjig je vse več in več. Njihovo število je preraslo našo majhno intimno potrebo, da bi z enim pogledom objeli hrbišča vseh knjig. Začnejo se odtujevati. Naša lastna na papir ujeta misel se začne odtujevati in kipičiti v skladovnico. Zato moramo pomagati, da si knjigo približamo, da jo iztrgamo iz otopenosti natrpanih polic in si razgrnemo njeno sporočilo, ko ga potrebujemo. Za to skrbi knjižničarstvo. To je tista dejavnost, ki mora razgibati vizijo natrpanih knjižnih polic, praznega prostora in monotonost izposoje. Stroka je že tako razvita, da ponuja nešteto možnosti, če so dane primerne prostorske in strokovne okoliščine.

V naši občini se lahko pohvalimo, da imamo z novimi prostori matične knjiž-

nice zagotovljeno osnovno izhodišče, ki ponuja in omogoča razvoj dejavnosti. Če je dejstvo, da je to ena najmodernejših knjižnic v Sloveniji preveč nastopaško, potem naj bo skromnejše to, da zadovoljuje vse prostorske standarde. Ti pa zagotavljajo svoj prostor mnogim knjižničnim dejavnostim. Nekatere so že prisotne, druge pa še v zasnovi.

Pri vsem tem je treba upoštevati dejstvo, da je ureditev knjižnične gradiva prvenstvenega pomena pri njeni celotni dejavnosti. To pa zahteva veliko dela: sistemsko ureditev gradiva v prostem pristopu, izdelavo katalogov, ki so glavno pomagalo pri iskanju knjižnične gradiva, in podobno. Poleg tega zahteva kot samostojna delovna organizacija izdelavo številnih aktov in sporazumov, ki jih terjajo zakoni. Vest knjižničarja je olajšana šele potem, ko sme predstavljati zgledno urejeno knjižnico in ponuditi tudi druge veje dejavnosti kot dobrodošlo duhovno dramilo. Polovičarsko delo pa ni nikomur v zadovoljstvo. Zato dejavnost knjižnice ne more takoj doseči vrhunca in ostati na njegovih tovorih, temveč bo njena aktivnost rastla postopoma, kot je tudi običajno.

Urejevanje in izposoja je torej trenutno glavna dejavnost naše knjižnice. Ves čas od odprtja so se pojavljale nekatere dejavnosti kot spremljajoče.

To so predvsem priložnosti ali organizirani ogledi knjižnice in pravilnice ure. Ti dve obliki bosta sicer postali stalni obliki knjižnice in knjižnične vzgoje.

Zlasti ure pravljic so prinesle svoj čar v majhen pravilni koteček in ga natrosile med blazine s prvošolčki in tistimi, ki še hodijo v vrtec. Malčki se preselijo v svet palčkov, volkov, škrafov, s poslušnimi ušesi in blestečimi očmi so nevidni v njihovem svetu, vendar prisotni vsepovod: ko volk pojé Rdečo kapico, ko si trije prašički gradijo svoje hišice... V svetu prevar, resnic, dobrote in drugih vrednot, s katerimi se igrajo pravilni junaki, a jih bodo otroci potrebovali za ta svet, ki jih je ustvaril. So kot ljubke dvoživke, ki živijo v pravilničnem svetu ravno tako prijetno kot v resničnem. In prav je tak. Domišljija jim prebujaj njihova čustva in reakcije, in ko se bodo nekoč prebudili iz pravljic, bo knjižnica zanje pomenila resničnost, ki dviguje duha in ga izobražuje. Tako bosta tudi knjižnica in knjižničarstvo zanje postajali vrednoti, za kateri je treba tudi kaj storiti.

Kaj bi radi Žalčani?

V začetku maja je bila v kulturnem domu okrogla miza o kulturnih potrebah Žalčanov. Vodil jo je Janez Meglič, dolgoletni aktiven kulturni delavec, njegova sodelavca pa sta bila Milan Lesjak, predsednik ZKO občine Žalec in predsednik programskega sveta za kulturni dom, in Andrej Šporin, predsednik KOO za proslavo in prireditve pri KK SZDL.

Osnova za okroglo mizo so bili rezultati anketiranja Žalčanov o tem, kakšne prireditve jih zanimajo, katere izvajalce bi radi gledali, poslušali, kaj menijo o programu filmov, kako sodijo o proslavarstvu ob spominskih dnevih, kako ocenjujejo delo KUD Svoboda Žalec.

Anketo je pred časom pripravil KOO za proslavo in prireditve in jo po določenem ključu poslal anketirancem. Nanjo je odgovorilo več kot 50 % anketiranih, zato se vsem, ki so odgovorili nanjo in nam jo vrnilo, toplo za hvaljujemo za sodelovanje in mnoge dobre pobude. Njihovi odgovori bodo namreč dragoceno napotilo za delo organizatorjev kulturnega življenja v Žalcu. Hvaležni smo jim za pobude, potrditve, da dobro in prav delamo, pa tudi na nekaj grenkih, za katere smo kljub temu prepričani, da so bile dobronamerne, če že niso spodbudne, pa vsaj kažejo na to, da ljudem ni vseeno, kaj se dogaja v Žalcu. Bolje tako kot ignorantski odnos.

Rezultate ankete je zbranim predstavil Andrej Šporin. Zanimivi so in veliko povedo o tem, kar smo želeli izvedeti od ljudi. Žalčani ocenjujejo, da je v Žalcu premalo otroških prireditev, mladinskih in drugih dobrih filmov, predvsem pa si žele več humorja. Sodijo, da so proslave primerna oblika svečanosti ob posameznih spominskih dnevih, mladi ocenjujejo, da smo

v oblikah in vrsteh posameznih prireditev staromodni in togi, nekaj tovarišev pa nam zameri, ker ni bilo veselice za dan žena... Tudi glede izvajalcev se nismo motili. Večina (več kot 50 % anketiranih) sodi, da naj bi bili enakovredno zastopani ljubiteljski in poklicni izvajalci, so tudi pripombe, da so ljudje vedno istih obrazov na posameznih prireditvah že naveličani. Tudi to kritiko izvajalci sprejemamo, žal pa jo bo moč upoštevati šele, ko bomo imeli dovolj izvajalcev, ki bodo ne le sposobni, ampak tudi pripravljeni žrtvovati svoje znanje in čas tudi za druge.

Janezu Megliču je od zbranih uspešno pridobil veliko mnenj, pobud in pripravljenosti za dobro delo. Njegove bogate dolgoletne izkušnje in poznavanje žalskega kulturniškega utripa, pripravljenosti obeh sodelavcev in vseh prisotnih, da bi kulturniško življenje v Žalcu bilo pestřejše in bogatejše, predvsem pa glede na možnosti tudi realno zasnovano, je oblikovalo posebno stališča. Ta bodo osnova za nadaljnje delo, saj le-to zahteva določene spremembe v delu KUD Svoboda Žalec, predvsem uvajanje novih vrst, vzgojo publike pa boljši filmski program, drugačne oblike informiranja krajanov pa obisk (veseli smo, da se z njim v novem kulturnem domu lahko pohvalimo), stalne oblike oz. dneve predstavitve posameznih dosežkov in spremenjen odnos do nekaterih vrst kulturnega udejstvovanja in vrednot.

Čas je kar prehitro minil. Skoraj v treh urah so se v razpravi zvrstili skoraj vsi prisotni. Razšli smo se z veliko pripravljenosti, da bodo sklepi z okrogle mize zaživel v vsakdanjem delu.

A. Krčmar

PROGRAM POLETNIH KULTURNIH PRIREDITEV V GRIŽAH

31. maj ob 20. uri	ZAPOJTE Z NAMI — koncert v domu Svobode
6. junij ob 18. uri	PIŠČANČEK PIK — lutkovna predstava v letnem gledališču
14. junij ob 17. uri	MALI PEVSKI TABOR s kresovanjem v letnem gledališču
18. junij ob 12. uri	LUBIM — LJUBIŠ — musical — predpremierja za OŠ Griže
20. junij ob 20. uri	LJUBIM — LJUBIŠ — musical — premiera v Domu Svobode
21. junij ob 20. uri	SEVILJSKI BRIVEC — opera v letnem gledališču
7. julij	TEKMOVANJE ZA ZLATE CITRE v letnem gledališču

Liboje

Pobratenje s KS Tkon

Listino pobratenja sta podpisala Jernej Koštomaj in Radoslav Bojanič

Letošnje praznovanje krajevnega praznika so v Libojah povezali s 100-letnico osnovne šole bratov Hrvatov. Na svečani seji skupščine krajevnih skupnosti so podpisali listino pobratenja s krajevno skupnostjo Tkon na otoku Pašmanu, občina Biograd na moru. Predsednik skupščine KS Liboje Jernej Koštomaj je podal poročilo v preteklem letu, nato pa so zaslužnim krajanom podelili priznanja OF in priznanja krajevnih skupnosti.

Praznovanje praznika krajevnih skupnosti Liboje, ki ga vsako leto organizirajo v spomin na noč od tretjega na četrti taja leta 1941, ko je skupina rudarjev zapustila rudnik in se potem podala v Kočevsko brigado, se je pričelo s tradicionalnim pohodom ob spomenikih NOB. Praznovanje krajevnega praznika pa so zaključili s promenačnim koncertom godbe na pihala, odprtem prizidka

večnamenskega prostora pri osnovni šoli, svečanostjo ob 100-letnici šole in s svečano sejo skupščine in družbenopolitičnih organizacij. Vzgojiteljem, ki so po volji poučevali v tej šoli, so izročili priložnostna darila, učenci pa so jim pripravili prisrčen program.

»Preteklo leto smo pridobili vrsto novih komunalnih objektov v vrednosti sedemnajst milijonov din, predvsem na račun praznovanja občinskega praznika. Predvsem pa se moramo zahvaliti organizacijam združenega dela, interesni skupnosti za ceste in komunalno in pa krajanom za opravljeno prostovoljno delo. Z uspešno izglasovanjem referendumom za uvedbo krajevnega samoprispevka pa bomo lažje reševali probleme krajevnih skupnosti,« je dejal predsednik skupščine KS Jernej Koštomaj.

Na slavnostni seji so podpisali tudi listino o pobratenju s kraje-

vno skupnostjo Tkon iz otoka Pašmana v občini Biograd na moru. Krajevni skupnosti sta sklenili, da bosta sodelovali na kulturnem in športnem področju, okrepilo naj bi se tudi sodelovanje na gospodarskem področju, tesnejši stiki pa bodo porok za utrjevanje bratstva in enotnosti.

Na slavnostni seji so podelili priznanja OF, ki so jih prejeli Marija Gothe, Stefan Kotar, Slavko Lednik in Darko Šuler. Zlato plaketo krajevnih skupnosti so podelili podružnični šoli iz Liboj, srebrno Miroslavu in Alojzu Kotarju, bronasto pa Francu Čretniku in Stanetu Lavrinu. Priznanja KS so prejeli Martina Feldin, Jože Jančič, Franc Ježovnik, Simon Napotnik, Ivanka Planinšek, Bojan Travenšek, Danica Rehar, Blaženka Mišinski-Magajne, Skupnost za ceste in komunalno ter Gasilsko društvo Zabukovica.

jk

Gotovlje

Potrebe večje od možnosti

Peto leto zapored bodo letos 22. junija praznovali svoj krajevni praznik Gotovljani. Praznujejo v spomin na dan, ko je leta 1941 okrožni komite KP Celje umaknil vodstvo KP iz Joštovega mlinca v Medlogu v Joštovo zidnico v Gradišče nad Gotovljami. Letos bodo ob prazniku pripravili enotedenske športne in kulturne prireditve, ki jih bosta organizirala TVD Partizan in Kulturno prosvetno društvo. Praznovanje pa bodo zaključili s slavnostno sejo skupščine krajevnih skupnosti, ki bo 22. junija.

Veliko osnovnih problemov, predvsem komunalnih, so v Gotovljah že rešili, toda kraj se širi in zato so potrebe iz leta v leto večje. Ne morejo se pritoževati, da nimajo mrliske vežice, dokaj urejenih cest in vodovodov. Še vedno pa je odprto vprašanje telefonije, ureditev popolne osnovne šole, vrtca in križišča pri obvoznici, je povedal Henrik Krajnc, predsednik skupščine krajevnih skupnosti Gotovlje. Rešitve teh problemov imajo zaenkrat že nekaj let samo zapisane v planih.

Med največjimi težavami kraja je križišče pri Joštu, ki je v šestih letih obratovanja žalske obvoznice terjalo že sedemnajst smrtnih žrtev. Gotovljani si prizadevajo,

Henrik Krajnc

da bi se to celovito uredilo, za to so že pridobili del dokumentacije, vsa zadeva pa se je ustavila na občinskem sekretariatu za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo, je povedal Henrik Krajnc. Gotovljani namreč želijo imeti avtobusno postajališče, saj se vsak dan tako rekoč mimo doma vozi okoli 170 krajanov.

Še vedno je nerešeno vprašanje telefonije v zasebku Jedrt, in vsak, ki bi se želel priključek, bi moral plačati okoli osemsto tisoč dinarjev. Kot je povedal Henrik Krajnc, zato zbirajo dodatni denar za ureditev tega telefonskega

omrežja, kajti krajanje tolikšnega zneska sami ne morejo plačati.

Gotovljani so ena redkih krajevnih skupnosti, ki po izteku četrtega občinskega samoprispevka še niso razpisali krajevnega. O tem seveda že razmišljajo, toda v občinskem samoprispevku je bila predvidena gradnja šole, vrtca in telovadnice. Kot je rekel Henrik Krajnc, funkcionarji krajevnih skupnosti ne morejo stopiti pred krajane s programom, ki je bil predviden že v občinskem samoprispevku.

Vprašanje popolne osemletke bi se moralo čimprej rešiti. Še zlasti zato, ker se nad sto otrok vozi vsak dan v žalsko šolo, ki pa je že tako prenatrpana. V gotovljsko šolo bi lahko potem z majhno spremembo šolskih okolišev prihajali otroci iz Pirešice in Ponikve. Za to bo morala Gotovljanom pomagati širša družbena skupnost. Prav tako je z otroškim varstvom, že sedaj bi lahko vrtce napolnili s sedemdesetimi malčki. Upoštevati pa moramo, kot trdi Henrik Krajnc, da so Gotovlje med tistimi krajevnimi skupnostmi v žalski občini, kjer število prebivalstva zaradi novogradenj zelo hitro narašča. Poleg tega pa občinski plan na območju krajevnih skupnosti predvideva izgradnjo sosesk.

Marjana Matijec-Natek

Grize

Referendum uspel

V krajevni skupnosti Grize so se krajanje na referendumu odločili za uvedbo samoprispevka. Glasovanje se je udeležilo 92,89 odstotka volilcev, za samoprispevek pa je glasovalo 60,33 odstotka volilnih upravičencev. Podatka zgovorno pričata, da so krajanje pokazali visoko zaupanje za napredek kraja in pripravljenost, da za to prispevajo sredstva tudi sami. O programu in stopnjah prispevka smo že poročali, predstavniki krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij pa se zahvaljujejo vsem, ki so sodelovali v pripravi in izvedbi referendumu.

Tudi na volišču v Minervi (na posnetku) so zabeležili visoko udeležbo že v dopoldanskih urah.

jk

Galicija

Načrti so tudi potrebe

Tudi krajanje krajevnih skupnosti Galicija so se na referendumu odločili za uvedbo samoprispevka. Glasovalo je 89,90 odstotka volilnih upravičencev, za samoprispevek pa se je odločilo 67,3 odstotka krajanov, izid pa je med najuspešnejšimi v občini. Zelo obsežen srednjeročni program razvoja krajevnih skupnosti, ki temelji na potrebah v naslednjih petih letih, je tako dobil realno osnovo, da ga bodo lahko tudi uresničili. Sicer pa smo se o načrtih, predvsem pa o potrebah pogovarjali s predstavniki krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij.

Martin Sedovnik, predsednik KO SZDL: »Odločitev krajanov za samoprispevek je pomemben korak k razvoju krajevnih skupnosti. Sedaj bomo lažje terjali oziroma pričakujemo pomoč organizacij združenega dela in občinskih samoupravnih interesnih skupnosti. Zato se bodo naši delegati seveda morali še precej truditi, kajti ničesar ne pride samo po sebi. S samoprispevkom bomo zbrali 25 milijonov din, vrednost programa pa je 110 milijonov din. Z dodatnimi prispevki krajanov in prostovoljnimi delom bomo prispevali še 42 milijonov din. Vrstni red izgradnje posameznih objektov bomo sprejeli na prvi seji skupščine krajevnih skupnosti.«

Milan Grobelnik, predsednik sveta KS: »Program samoprispevka zajema izgradnjo mrliske veže, prizidek k osnovni šoli V. Pirešica, ureditev dvorane v združenem domu Galicija, cestno povezavo Hramše—Galicija in pa telefonsko omrežje. Prav slednje najbolj potrebujemo, saj imamo sedaj samo tri zasebne telefon-

Martin Sedovnik

ske priključke. S sprostitvijo centralne v Petrovčah se bo stanje precej izboljšalo, čeprav pa potreb ne bomo mogli povsem zadovoljiti. Najprej pa moramo pridobiti projekte, postaviti telefonske drogove in sofinancirati omrežje, za kar bo potrebnih kar precej sredstev pa tudi udarniškega dela. V srednjeročnem programu pa smo zapisali še vrsto nalog s komunalnega področja, predvsem posodobitev cest.«

Pavle Vozelj, predsednik skupščine KS: »Funkcionarji v krajevni skupnosti se zavedamo odgovornosti, ki smo jo sprejeli s sprejemom dolžnosti, zelo pomembna pa je podpora krajanov, ki pa nas hkrati tudi obvezuje. Hlata urbanizacija in stanovanjska izgradnja nam porajata vedno več problemov. Zaostanek na področju šolstva, kulture, telesne kulture pa tudi komunale pa se nam vleče že nekaj let. Žal imamo na našem območju le eno organizacijo združenega dela, ta nam sicer veliko pomaga, premalo pa

Milan Grobelnik

je pomoči iz tistih OZD v sosednjih občinah, kjer pa je največ naših krajanov zaposlenih. Zavzemamo pa se tudi, da bi praznovanje občinskega praznika čimprej zaupali naši krajevni skupnosti.«

Franc Golčar, sekretar OO ZKS: »Poleg že omenjenega, predstavlja za našo krajevno skupnost resen problem preskrba z vodo, pa tudi večjo trgovino bi potrebovali. Družbenopolitična dejavnost in dejavnost organizacij in društev je precej razvejana, čeprav imamo slabe pogoje za delo. Želim pa pohvaliti zelo dobro sodelovanje z domom Nine Pokorn, kjer smo pridobili prostore za kulturne prireditve.«

Ivan Čakš, tajnik KS: »Prav nemogoče se nam zdi, da organizacije združenega dela iz velenjske občine kljub neštetim dogovorom in obljubam še vedno ne uresničujejo plačevanja tako imenovane glavarine. Blagajna KS je tako precej osiromašena, saj je večji del naših krajanov zaposlenih prav v teh organizacijah.« jk

Petrovče

Nova telefonska centrala

Praznovanje krajevnega praznika so v Petrovčah obeležili s kulturnimi in športnimi prireditvami, osnovna šola in vrtca pa sta pripravila taborni ogenj. Pomembna naloga, ki so jo opravili v tem letu, je predvsem izglasovanje samoprispevka, ki bo omogočil hitrejši razvoj v naslednjih letih. Pomembno pridobitev že predstavlja ureditev kanalizacije in ceste v severnem delu Levca, v juliju pa bo priključena nova telefon-

ska centrala s petsto priključki. Tako bo telefon dobilo vsako tretje gospodinjstvo in bodo na tem področju med najrazvitejšimi.

Na svečani seji skupščine krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij so učenci osnovne šole in kulturno društvo pripravili bogat umetniški program, podelili pa so tudi priznanja KS in OF.

Posebno priznanje s plaketo za uspešno delo pri razvoju KS

so podelili Zoranu Razboršku. Priznanja pa so prejeli: Jože Krulec, Danica Rehar-Hudina, Boris Privošnik, Avgust Boršič, Marjeta Grobler, GD Arja vas in GD Dobriša vas—Petrovče.

Jože Delakorda, Martin Drev, Viktor Drama, Gabriel Marinkovič, Franc Oset, Izidor Sodja in Jože Brečko pa so prejeli bronasti znak OF.

-jk

Polzela

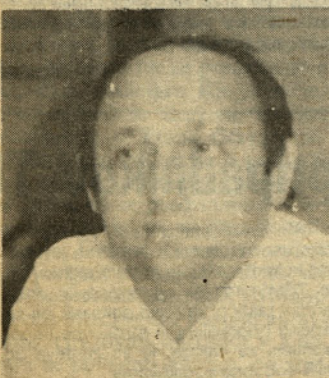
Vode dovolj

Prebivalci dela Ločice ob Savinji so več let imeli težavo s pitno vodo. Ta problem so v okviru programa del KS Polzela ter interesne skupnosti za komunalno in ceste Žalec pred nedavnim rešili, ta-

ko, da krajanje sedaj upajo, da do pomanjkanja vode ne bo prišlo več. Pri delih so sodelovali tudi krajanje z udarniškim delom. Režijski odbor s predsednikom Jožem Turnškom se vsem, ki so ka-

kor koli pomagali pri rekonstrukciji vodovoda zahvaljuje, posebno pa še interesni skupnosti za Komunalno in ceste občine Žalec.

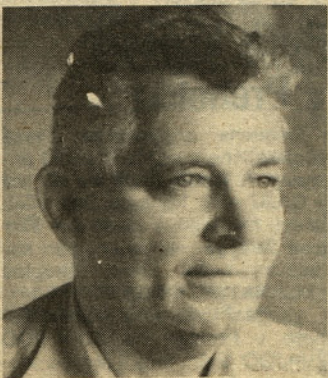
T. TAVČAR

Pavle Vozelj

Franc Golčar

Ivan Čakš

rdeči križ slovenije

Darujte Rdečemu križu

29. maja od 17. do 19. ure na zbirnih mestih v krajevnih skupnostih.

Darovalci v strnjenih naseljih lahko oddajo svežnje pred vhodna vrata do 17. ure ali jih osebno odneso na zbirno mesto, ki je objavljeno na plakatu. Na svežnje je treba označiti UPORABNO ali NEUPORABNO blago.

Tisti, ki nameravajo oddati pohištvo, pa naj to prej sporoče na občinsko organizacijo RK.

Darovano blago bodo prejeli družine ali posamezniki, ki jim je taka pomoč potrebna, del pa bo shranjen za pomoč v primeru naravnih ali drugih nesreč.

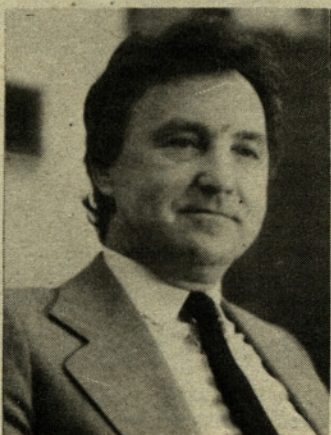
Lani je bilo v tej solidarnostni akciji zbrano 3150 kg blaga.

Najbolj veseli bodo OTROŠKIH OBLAČIL, PERILA, POSTELJNINE, ker tega blaga vedno primanjkuje.

Razmah kolesarskega športa

Čeprav je bila kolesarska sekcija pri TVD Partizan ustanovljena šele pred dobrim letom dni, je požela nesluten razmah in tudi nekatere pomembne uspehe. Precej zaslug za to ima vodstvo sekcije in seveda številni privrženci te vedno bolj zanimive rekreative in tudi tekmovalne športne dejavnosti. Kolesarska sekcija šteje 356 članov in je najmožnejša v društvu. Sicer pa nam je o opravljenem delu, predvsem pa o načrtih več povedal predsednik sekcije Dolfe Naraks.

»Vedeli smo, da postaja kolesarski šport vse bolj priljubljen tako med mladino kot tudi tistimi, ki kolesarijo za rekreacijo, pa vseeno nismo pričakovali takšnega razmaha in zanimanja. Program dela smo razdelili v tekmovalni in rekreativni del, poleg tega pa smo skrbeli za vzgojo v cestnem prometu, pridobitev potrebne opreme in za tehnično popolnost koles. Posebno skrb smo namenili pridobivanju članstva v Žalcu, drugih krajih občine, nekaj članov pa imamo tudi iz sosednjih občin. Lani smo organizirali klubsko prvenstvo na poligonu ob Savinji, II. kriterij mesta Žalca, rekreativno prireditev Vsi na kolo za zdravo telo, klubsko gorsko prvenstvo, najmožnejši pa je bil prvi Savinjski maraton, ki se ga je udeležilo kar 633 kolesarjev. Pridobili smo tudi klubske prostore v športnem centru in v njih uredili popravilnico koles, ki jo vodita za to strokovno usposobljena člana. Skrbimo pa tudi za družabnost, organizirali smo namreč kolesarski ples in tako združujemo koristno s prijetnim. Program de-

Dolfe Naraks

la smo v celoti uresničili, za kar gre zahvala odboru in vsem članom, predvsem pa tudi organizacijam združenega dela in obrtnikom, ki so nas finančno podprli. Tudi v bodoče bomo skrbeli za razvoj množičnosti v načrtu pa imamo tudi tekmovalno dejavnost, ki jo bomo v začetku razvijali predvsem med najmlajšimi. Zato bomo letos organizirali pionirsko šolsko prvenstvo. Za delo s tekmovalci smo pridobili dva trenerja. Poleg klubskega prvenstva, ki je bilo aprila, bomo letos organizirali akcijo Vsi na kolo za zdravo telo, ki bo v nedeljo, 1. junija; pa tradicionalni III. kriterij z udeležbo najboljših jugoslovanskih kolesarjev. Desetega avgusta bo II. Savinjski maraton, v programu pa imamo tudi gorsko in sindikalno prvenstvo.«

jk

Gibanje v gorskem svetu

Ker se bližajo skupinski sindikalni, šolski in družinski planinski izleti v gore, je prav, da preletimo že večkrat poudarjene napotke za tiste, ki se bodo prvič udeležili skupinskih pohodov.

Hoja naj bo lahkotna, lepa in enakomerna, brez odvečnih gibov. Stopamo po vsem podplatu, tako da se najprej opremo na peto in nato odinemo s prsti. Izrazito sukanje v bokih je odveč, roke naj se gibljejo sproščeno. Stopala postavljamo vzporedno, korak naj bo primerno naravn in nikakor predolg. Enakomerna hoja po trdem cestnišču utrjuje noge neprimerno bolj kot hoja po stezah, po gozdu ali travniku. Tla na stezah so prožna in se od koraki vdajo, zato noge niso tako sunkovito obremenjene kot na asfaltu ali makadamu. Zato hodimo rajši po stezah. Tudi pri hoji po stezah moramo paziti na vsak korak, saj nam na spolzki veji na poti, korenini v gozdu ali mokri podnici na brvi kaj lahko spodnesejo.

Zaletavost in nepremišljenost nista nikoli dosti vredni. Enakomerno gibanje nam prihrani tudi polovico telesnega napora. Počasen tempo je najboljši, posebno, če imamo pred seboj dolgo pot. Korak moramo prilagoditi telesnim meram, svojim sposobnostim in strmini. Začeti je treba nekoliko počasneje, da se telo postopoma ogreje in se uravnovesi oddajanje telesne toplote. Hitrost prilagodimo dihanju, ki naj bo mirno in enakomerno.

Med hojo navkreber ne govorimo! Govorjenje po nepotrebnem dodatno bremeni pljuča in srce. Raje se ustavimo in postojmo nekaj minut. Na dve, tri ure se ustavimo za daljši čas in takrat tudi nekaj pojejmo.

Pri vzpenjanju naj koraki ne bodo predolgi, ker se teže dvigamo z bolj

skrčenimi nogami. Stopala postavljamo na vso površino. S prsti zadnje noge se odiramo od kraja, da čimbolj pomagamo nogi, ki se dviga. Sestop je za noge naporen kot vzpon in ga je navadno največ na koncu izleta, ko smo že utrujeni. Tudi sestopati je treba na cela stopala. Noge naj bodo v vseh sklepih prožne, da ne stopamo pretrdo. Sunke korakov lovimo z boki. Zgornji del telesa naj bo rahlo upognjen, tako da vse telo deluje kakor vzmet.

Travnata pobočja, strme vesine, planine in gozdne jase moramo znati pravilno prehoditi. Po zmerno strmih travnatih pobočjih se najlažje povzpemo v ključih (cikcak), prav položne in zelo strme predele pa premagujemo tudi naravnost. Pri poševnem vzponu skušamo stopati na celo stopalo. S tem varčujemo z močjo, taka hoja pa je tudi varnejša.

Vzpenjanje po gruču ali melišču je vedno naporno, prav tako tudi prečkanje, če ni nadelane poti. V dnu melišča nam vzpon olajšajo večje ali manjše skale, na katere stopamo s celim podplatom. Više, ko je gruč drobnejši, poiščemo porasle površine. Ko zmanjka tudi teh, hodimo v smeri kakšnega kamna ali skale, kjer si lahko odpočijemo. Pri sestopanju po drobnem gruču se le prestopamo in se z drsečim kamenjem pomikamo navzdol. Težje imamo na petah, kolena pa so prožna in pomaknjena naprej. Večjim kamnom se izognemo, ker jih težje sprožimo in nas lahko nenadoma zaustavijo, kar pomeni tudi padec ali še kaj hujšega.

Hoje se ne moremo učiti iz priročnika, ampak le v naravi!

Adi Vidmajer

Nastopilo 300 mladih atletov

Na atletskem stadionu v Športnem parku v Žalcu je bilo občinsko atletsko tekmovanje šolskih športnih društev. Največ uspeha so imela ekipno pri mlajših in starejših pionirskih dekleta ŠSD Žalec, pri mlajših pionirskih pa ŠSD Prebold. Pa poglejmo nekatere boljše izide: ml. pionirji—višina Matjaž Cokan (Žalec) 1.50; žogica: Aleš Kragl (Žalec) 48,00; st. pionirji krogla: Matjaž Gradišek (Žalec) 10,93; 300 m: Jelko Jurkovič (Prebold) 40,2; 100 m: Boštjan Žučar (Prebold) 2:54,9; ml. pionirke 600 m: Dubrovka Tržič (Žalec) 1:58,9; st. pionirke 100 m: Matja Brečko (Žalec) 13,2 itd. T. TAVČAR

Pohod na Dobrovlje

Planinsko društvo Dobrovlje—Braslovče organizira ob pravzgovorno krajevnega praznika KS Braslovče pohod na Dobrovlje. Pohod je posvečen obletnici ustanovitve 4. čete Štajerskega bataljona na Dobrovljah.

Odhod bo izpred stavbe krajevnega skupnosti v Braslovčah **15. junija ob 9.45** na kmetijo Alojza Marovta v Podvrhu 115, kjer bo odkritje spominske plošče padlemu borcu NOB Ladu Marovtu. Od tod se bo pohod nadaljeval proti Domu borcev na Dobrovljah. Planinci, krajani in ostali ljubitelji narave, vabljeni!

ZŠAM CELJE

vas vabi na **VELIKO TOMBOLO**, ki bo na avtopoligonu **LJU-BEČNA** pri Celju dne **15. junija ob 14. uri**.

Med več sto dobitki bo tudi petnajst glavnih, med katerimi vas čakajo štirje avtomobili.

Pridite, morda čaka sreča prav vas!

TDO NAMA LJUBLJANA
TOZD VELEBLAGOVNICA ŽALEC

Obrtniki!

PONUDBA PROSTOROV V LEVCU!

Prostori se nahajajo v neposredni bližini prodajnega centra Nامة v Levcu, v domačiji Repinšek. So v pritličju — cca 180 m² in v etaži — cca 300 m².

Prostore je potrebno adaptirati, glede na lokacijo pa bi bili primerni za storitveno obrt ali proizvodnjo manjšega obsega, ki ne bi imela kvarnega vpliva na okolico. V tem sklopu že delujejo cvetličarna, frizerski salon in obrtna zadruga Avtoprevoz.

NAMA želi zbrati podatke o zanimanju za najem prostorov s pogojem adaptacije in dodelave prostorov za dejavnost, ki jo interesent želi opravljati. Od interesentov pričakujemo naslednje podatke:

- dejavnost in potrebno površino,
- okvirni podatek o potrebnem vlaganju s strani interesenta
- predviden rok za začetek obratovanja.

Prijave pričakujemo do 10. junija 1986 na naslov: NAMA, TOZD Veleblagovnica Žalec, Titov trg 2.

Svet TOZD Osnovne šole
MIROSLAV ŠIRCA Petrovč
razpisuje dela in naloge

POMOČNIKA RAVNATELJA (reelekcija)

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- da ima najmanj višjo izobrazbo pedagoške smeri
- da ima vsaj 5 let delovnih izkušenj po opravljenem strokovnem izpitu v vzgojnoizobraževalnem delu,
- da ima aktiven in pozitiven odnos do samoupravljanja in do družbenih interesov na sploh,
- da ima organizacijske in strokovne sposobnosti za uresničevanje smotrov in nalog TOZD.

Izbrani kandidat bo imenovan za 4 leta. Stanovanj ni. Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: OŠ Miroslav Širca Petrovč, za razpisno komisijo. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh.

Razpisna komisija pri
TOZD Osnovni šoli NADE CILENŠEK
GRIZE

Na podlagi sklepa Sveta TOZD OŠ Nade Cilenšek Griže o objavi javnega razpisa objavlja razpisna komisija za imenovanje pomočnika individualnega poslovnega organa TOZD

JAVNI RAZPIS

o imenovanju pomočnika IPO TOZD OŠ GRIZE
s polovično obveznostjo.

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- da ima najmanj višjo izobrazbo pedagoške smeri,
- da ima vsaj pet let delovnih izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu,
- da je družbeno-politično aktiven,
- da ima organizacijske in strokovne sposobnosti za uresničevanje smotrov in nalog TOZD.

Kandidati so dolžni k pisni vlogi predložiti dokazila o izpolnjevanju razpisnih pogojev.

Rok prijave je 15 dni od dneva objave javnega razpisa. Delavec bo imenovan za dobo štirih let. Nastop dela: 1. september 1986.

Pisne vloge s potrebnimi dokazili je treba poslati na naslov: TOZD Osnovna šola Nade Cilenšek, 63302 Griže, z oznako — za razpisno komisijo.

Kandidati bodo o izidu razpisa obveščeni v 30 dneh po poteku razpisa.

Modni frizerski salon
v LEVCU

zaposli KV frizerko

Informacije na naslov: Novoselnik Julija, Doberteša vas 16/h, Šempeter

Izletnik Gelje

TOZD TURISTIČNA AGENCIJA
POSLOVALNICA ŽALEC

vam predstavlja pester program potovanj, izletov, počitnic in letovanj v letu 1986.

TURISTIČNA POTOVANJA PO TUJINI IN DOMOVINI:

- enodnevni izlet v Trst
- en dan z avtobusom v Benetke
- obisk »žepne« državnice SAN MARINO
- enodnevni izlet na Grossglockner
- dva dni Dunaj—Bratislava, Dunaj—Brno
- štiri dni v večni RIM
- tri dni ZLATA PRAGA
- poldnevna KOROŠKA s PLIBERKOM (vsak petek)
- Primorska s »skokom« čez mejo ...
- Romantična Gorenjska ...
- Neodkrita Dolenjska ...

LETOVANJA:

Nudimo vam cenike in programe letovanj na Jadranski obali in vse informacije ter programe letovanj v tujini. POČITNICE, VIKENDI, POSLOVNI ARANŽMAJI:

Hotel Celeia Trebče
Dom v Logarski dolini Kmečki turizem
Celjska koča Zdravilišča

Poleg tega organiziramo strokovna potovanja in obiske domačin in tujih sejmov, sindikalne izlete, sprejemamo rezervacije za letalske vozovnice, spalnice in železniške karte.

Vse informacije dobite v poslovalnici IZLETNIK ŽALEC.

INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA GRADNJA ŽALEC

Latkova vas — Prebold

objavlja

prosta dela in naloge

1. čuvaja

pogoji:

uspešno končana osnovna šola, odslužen kadrovski rok, starost do 30 let in splošna zdravstvena sposobnost.

2. strojnika

pogoji:

KV ključavničar, po možnosti opravljen tečaj za strojnika, in splošna zdravstvena sposobnost
Rok prijave je osem dni po objavi.

TDO NAMA LJUBLJANA
TOZD VELEBLAGOVNICA ŽALEC

objavlja

prodajo naslednjih osnovnih sredstev v Žalcu:

- Bančni pult 4 metre — izključna cena 80.000 din
- Tehnica LIBELA BETA — izključna cena 1.000 din
- Blagajna NCR 2115 — izključna cena 5.000 din

v Levcu:

- Hladilni vitrini — izključna cena 100.000 din
- Prodaja bo 3. junija 1986 ob 10. uri v Žalcu oziroma Levcu. Licitirajo lahko pravne in fizične osebe, ki pred licitacijo vplačajo 10 %-ni polog. Prometnidavek plača kupec.

ZAHVALA

ob izgubi drage mame

MARIJE TURNŠEK

se zahvaljujemo za izrečena sožalja, sosedsko pomoč, župniku za opravljen obred, govorniku za poslovilne besede in Cestnemu podjetju Celje za venec.

Žalujoči: sinova Jakob in Marijan z ženama ter vnuki

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega moža, očeta, dedka in tasta

PETRA KUMARJA

mizarja v pokoju iz Doberteše vasi 81 pri Šempetru

se iskreno zahvaljujemo osebju bolnišnice Celje, višji medicinski sestri Pavlici Brežnik in zdravniku dr. Janezu Cukjatiču za požrtvovalno zdravljenje; sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala KS Šempeter, godbi na pihala, pevskemu zboru in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Marica, otroci Peter, Marjan, Franjo in Marinka z družinami

*A dan je črni moral priti,
bridkosti dan, o j dan solzan,
težko bilo se je ločiti,
a solze vse, ves jok zama.
(S. Gregorčič)*

V SPOMIN

20. maja 1986 je minilo leto, od kar je kruta usoda iztrgala iz naše sredine našega dragega sina

MIRA KOBILARJA

iz Latkove vasi

Dragi naš, za tabo so ostali samo praznina in lepi spomini na čase, ko si bil med nami.

Tvoji najdražji: mama Marta, ata Franjo, stara mama Pavla, stric Jože, teta Zdenka ter sestrični Danica in Darinka

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, stare mame in sestre

ANE BLATNIK

iz Matk

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo pospremili na zadnji poti, za izrečena sožalja in darovano cvetje. Še posebno se zahvaljujemo Tekstilni tovarni Prebold, pevskemu zboru, godbi na pihala ter vsem, ki so nam pomagali v težkih trenutkih.

Žalujoči: hčerka Anica in sin Franci z družino ter ostalo sorodstvo

Da ne pozabimo

Opravičilo in pojasnilo

V marčevski številki našega časopisa smo v rubriki Da ne pozabimo objavili podatek, naj bi gradbeni material od podrtje šole v Libojah leta 1907 kupil Franjo Roblek in si z njim postavil hišo. Da je podatek neresničen, nas je opozorila njegova hčerka Zdenka Petriček, roj. Roblek. Za napako se opravičujemo. Hiša je bila obnovljena leta 1897 in ne 1907, kot smo zapisali. Različni zgodovinski viri dokazujejo, da je rodbina Roblek ena najstarejših v Žalcu.

Nemogoče je naštetati vse zasluge, ki jih je rodbina Roblek opravila za slovenstvo, za slovensko gospodarstvo in za razcvet trga Žalec. Franjo Roblek se je kot državni poslanec v stari Avstro-Ogrski boril za pravice Slovencev, v upravnem odboru Savinjske posojilnice je bil od leta 1906, od 1914. pa je bil predsednik načelstva Savinjske posojilnice. Od leta 1911 do smrti je bil na čelu Elektrarne v Žalcu in njegova zasluga je, da je leta 1912 v Žalcu zasvetila elektrika. V zadnjih desetletjih prejšnjega stoletja je bil podžupan, od 1916 do 1921 pa župan v Žalcu. Bil je tudi organizator II. slovenskega tabora v Žalcu in načelnik planinskega odseka od leta 1919. Njegova skrb je bila izgradnja ceste med Solčavo in Logarsko dolino, prav tako pa ima veliko zaslug na področju hmeljarstva. Leta 1880 je bilo v Žalcu ustanovljeno Južno-štajersko hmeljarsko društvo, že leta 1897 se je odboru pridružil Fran Roblek, leta 1909 je postal predsednik in mu je predsedoval do prerane smrti. Njegove zasluge za hmeljarstvo so neizmerno.

Našteli smo le nekatera dejstva, k Franu Robleku se bomo morali vsekakor še vrniti, ta notica pa naj bo samo opravičilo za neljubo napako in hkrati tudi opravičilo, da smo pri dosedanjem pisanju o trgu Žalec vse preveč pozabljali na osebnost, o kateri je govornik na žalni seji odbora Elektrarne dejal: »Poslavljamo se od osebnosti, ki je posvetila vse svoje življenje delu za dobrobit slovenskega naroda.«

F. Ježovnik

Po pol stoletja spet skupaj

Na Vranskem so se 17. maja zbrali učenci prvega A in B razreda osnovne šole, ki so kot otroci prvič prestopili prag te šole leta 1935. Na srečanju se je zbralo 32 bivših učencev od 40 še živečih. Vsekakor pa je treba povedati, da zaradi visoke starosti na srečanje ni mogla priti njihova bivša razredničarka MIRA PUNCER, ki sedaj živi v Gornji Radgoni, odločili pa so se, da ji bodo s srečanja poslali spominsko voščilo. Ta generacija je ena tistih, ki jim ni bilo usojeno dočakati konca šolanja, saj ga je aprila 1941. leta prekinila druga svetovna vojna, v kateri je 12 fantov in deklet iz njihovih razredov izgubilo življenje. To srečanje so obeležili tudi z obiskom osnovne šole in po dolgem času zopet sedli v šolske klopi kot v dobrih, lepih časih, ki se jih še vedno radi spominjajo.

B. Kobal

Zlata poroka

»Dela imava veliko, saj še sedaj sama gospodariva na 18 ha velikih kmetiji,« mi je prejšnjo soboto hitel pripovedovati Ivan Zabukovnik iz Andraža, ki je s svojo ženo Franciško, rojeno Vaši, praznoval zlato poroko.

Ivan Zabukovnik se je kot tretji otrok rodil 1908. leta v Dobriču v veliki družini. Otroštvo je preživel na kmetiji s starši, po odsluženju vojaškega roka pa se je spoznal s Franciško Vaši, ki je rojena bila v Andražu 1917. leta v kmečki družini.

Po dobrem spoznanju sta se poročila in si začrtala pot, po kateri še danes stopata. V zelo složni kmečki družini se je rodilo osem otrok, šest deklet in dva sina, danes pa jih živi še sedem. Vsi so danes poročeni in so zapustili ognjišče svojih staršev, toda korenine in navezanost na starše jih še vedno pripeljejo nazaj v lepo urejeno domačijo, ki jo obiskujejo s svojimi devetnajstimi vnuki in tremi pravnuki. Kljub visokim letom 18 ha veliko kmetijo z raznimi priložki obdelata še skoraj sama. Na sliki: Edmund Božiček, ki je opravil obred zlate poroke v dvorani žalske občinske skupščine, je zlatoporočencema čestitil in jima zaželel še obilo zdravja. Iskrenim čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

TONE TAVČAR

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

POSLOVALNICA ŽALEC

vas vabi, da se ogledate in izberete svoje letovanje in potovanje v veliki izbiri različnih programov:

POČITNICE '86 — barvni katalog — v 183 krajih ob naši obali in na kontinentu.

KOMPASOV KLUB — barvni katalog — OTOK BRAČ, VIS, PAG in novost v KOMPASOVEM KLUBU: prvi planinski počitniški klub na ROGLI.

POČITNICE V TUJINI '86: ŠPANJA, CIPER, GRČIJA — RODOS, KRETA, MALTA, TUNIS, KUBA — Varadero.

POTOVANJA '86: barvni katalog — AZURNA OBALA, BURMA, IN- DONEZIJA, SINGAPUR, EGIPET, INDIJA, ŠRI LANKA, NEPAL, TAJSKA, IZRAEL, JAPONSKA, HONG KONG, FILIPINI, SSSR, KUBA, KITAJSKA, NIZOZEMSKA, PARIZ, ZDA, SIRIJA, JORDANIJA, TURČIJA, ČSSR, ŠEST DRŽAV JUŽNE AMERIKE, TANZANIJA, KENIJA, SEJŠELSKI OTOKI.

STROKOVNA POTOVANJA: München — Mednarodni sejem lesne konstrukcije in notranje opreme, 18. 6. — 3 dni, letalo; in 19. 6. — 3 dni, avtobus.
München — TRNASPORT — 10. 6., 3 dni
Rio de Janeiro — XIII. bienale IAWPRC, 11. 8., 15 dni.

SPREJEMAMO NAROČILA ZA IZLETE ZA ZAKLJUČENE SKUPINE!

VSE TO IN ŠE VEČ VAM PONUJA VAŠ TURISTIČNI VODNIK IN NOVI POSLOVNI PARTNER

KOMPAS ŽALEC
714-155

Turistično društvo Žalec

razpisuje izbor

MISS ŽALSKÉ NOČI IN SREČANJE KRESNIČARJEV

V okviru turistične prireditve Žalske noči, ki bo 28. junija 1986, Turistično društvo Žalec razpisuje izbor MISS Žalske noči in srečanje kresničarjev Slovenije. Prijave organizator zbira do 10. junija.

Zmagovalko in spremljevalki čakajo bogate in zanimive nagrade. Za srečanje kresničarjev se lahko prijavite vsi, ki ste rojeni 21. junija (prvi polletni dan), prijavi pa je potrebno priložiti kopijo rojstnega lista. Tudi kresničarje čakajo bogate nagrade. Prijave zbira TD Žalec.

PETA ŽALSKA NOČ

Delavci Turističnega društva Žalec zatrjujejo, da bo letošnja jubilejna — peta turistično zabavna prireditev Žalske noči, ki bo 28. junija, še posebej bogata in zanimiva. Naj omenimo samo nekatere prireditve kot kolesarski kriterij z udeležbo najboljših jugoslovanskih kolesarjev, nogometna tekma med direktorji žalske in trboveljske občine, Kompasove in Delove igre, srečanje kresničarjev, izbor MISS Žalske noči, pa bogata modna revija in še vrsta športnih in kulturnih prireditev. Prvič si bomo lahko ogledali razstavo gospodarstva in malega gospodarstva, ki bo od 27. junija do 3. julija v prostorih telovadnice osnovnošolskega centra Žalec. Gostinci zagotavljajo, da bodo več kot podvojili svoje kapacitete, teden dni prej pa bodo pripravili dneve kulturnih jedi s katerimi bodo postregli tudi na žalski noči. Sicer pa Turistično društvo vabi k sodelovanju vse zainteresirane organizacije, društva in zasebne gostince. Več o prireditvi in programu bomo poročali v naslednji številki.

jk

ljubljska banka

HRANILNO PISMO

Hranilno pismo je novejša storitev LJUBLJANSKE BANKE. To je nenamenski dinarski depozit, ki varčevalcu zagotavlja obrestovanje denarja po najvišjih veljavnih obrestnih merah.

Hranilno pismo lahko kupite v LJUBLJANSKI BANKI — Eks pozituri Žalec — za znesek, ki je že zmanjšan za vnaprej obračunane obresti. Znesek obresti je odvisen od dobe vezave (eno ali dve leti) in od apoenske vrednosti (5.000.—, 10.000.—, 50.000.—, in 100.000.—).

Zaradi številnih možnih kombinacij vam za lažjo odločitev posredujemo naslednji izračun:

apoenska vrednost hranilnega pisma	znesek vplačila ob nakupu HP	doba vezave	obrestna mera
5.000.—	2.841.— 1.578.—	1 leto 2 leti	76 % 78 %
10.000.—	5.682.— 3.156.—	1 leto 2 leti	76 % 78 %
50.000.—	28.409.— 15.781.—	1 leto 2 leti	76 % 78 %
100.000.—	56.818.— 31.562.—	1 leto 2 leti	76 % 78 %

Obrestna mera za hranilna pisma je spremenljiva, to pomeni, da boste razliko, ki vam pripada zaradi povečanja obrestnih mer v času dobe vezave, dobili dodatno izplačano ob vnovčenju hranilnega pisma. Ob morebitnem znižanju obrestne mere, pa vam zagotavljamo izplačilo apoenske vrednosti, navedene na hranilnem pismu.

Ker lahko hranilno pismo izdamo tudi na ime druge osebe; prijatelja, sorodnika ali pa kar prinosnika, je le-to ne samo dobra denarna naložba, ampak v posebnih priložnostih tudi primerno in lepo darilo.

FOTOKRONIKA

V počastitev praznika Osvobodilne fronte in meseca mladosti je bilo na strelišču v Braslovčah občinsko prvenstvo v streljanju z vojaško puško. Na njem je sodelovalo 15 ekip, tekmovanje pa je izvedla Občinska strelska zveza Žalec. Med posamezniki so se najbolje uvrstili Mladen Melanšek s 163 krogi, Andrej Čehovin s 158 krogi in Stane Novak s 156 krogi. Ekipno je zmagala ekipa Žalca I. (441 krogov) pred ekipo Žalca II. (415 krogov) in Žalca III. (411 krogov). Na posnetku je ekipa SD Šempeter med tekmovanjem.

tekst in foto: L. Korber

Organizatorji letošnjih tombol so že vedeli, da se morajo ravnati po datumu, ki ga za svojo tombolo določijo tudi žalski šoferji. Takrat je namreč vedno lepo vreme, vendar pa kljub petim tombolam, ki so bile prejšnjo nedeljo, obiskovalcev v Ločici pri Šempetru ni manjkalo. Nasprotno, zbralo se jih je celo nekaj več kot prejšnja leta, saj so jih po nekaterih ocenah našli tudi čez dvajset tisoč. To dokazuje, da so žalski šoferji dobri organizatorji, kar se je videlo tudi po številnih kamionih, ki jim ni manjkalo osvežilnih pijač. Med množico se je seveda izgubilo nekaj deset otrok (na sliki), ki pa so s pomočjo organizatorjev vsi našli svoje starše.

tekst in foto: Edi Masnec

Te dni so gobe še redkost, vendar to ne velja za Starčeve z Brega pri Polzeli. Tako so minulo nedeljo našli kar 21 gobanov, kar je za Starčeve tudi svojevrsten rekord. Na sliki: Marija Starc in hčerka Marica z bogato bero.

T. TAVČAR

NOVO!
ŽE V PRODAJI

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja

Vam nudi s popustom:

DISKONT
NA TRŽNICI
V ŽALCU

sire
pijače
med in ostale
čebelarke proizvode
Kamilan, Kanisan

10—20 %
5—7 %

10 %
10 %

SE PRIPOROČAMO!

Delovni čas: od ponedeljka do četrтка od 8. do 16. ure, petek od 8. do 17. ure in sobota od 7. do 13. ure

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezad
AGRINA